

Són exemples il·lustratius de la interpretació de la definició d'envàs continguda en el tercer paràgraf de l'article 2.1 de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, els següents:

Es consideren envasos, si han estat dissenyats i destinats a ser omplerts en el punt de venda:

Bosses de paper o plàstic.
Plats i vasos d'un sol ús.
Pel·lícules o làmines per embolicar.
Bossetes per a entrepans.
Paper d'alumini.
No es consideren envasos:
Remenadors.
Coberts d'un sol ús.

Són exemples il·lustratius de la interpretació de la definició d'envàs que conté el paràgraf quart de l'article 2.1 de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, els següents:

Es consideren envasos:

Etiquetes penjades directament del producte o lligades al producte.

Es consideren part d'envasos:

Raspalls de rímel que formen part del tancament de l'envàs.
Etiquetes adhesives subjectes a un altre article d'envasat.
Grapes.
Fundes de plàstic.
Dispositius de dosificació que formen part del tancament dels envasos de detergents.»

Article segon. *Modificació de l'Ordre de 12 juny de 2001, per la qual s'estableixen les condicions per a la no-aplicació als envasos de vidre dels nivells de concentració de metalls pesants establerts a l'article 13 de la Llei 11/1997, de 24 d'abril.*

Se suprimeix l'apartat cinquè de l'Ordre de 12 juny de 2001, per la qual s'estableixen les condicions per a la no-aplicació als envasos de vidre dels nivells de concentració de metalls pesants establerts a l'article 13 de la Llei 11/1997, de 24 d'abril.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de novembre de 2006.–La ministra de Medi Ambient, Cristina Narbona Ruiz.

CAP DE L'ESTAT

20843 *LLEI 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal.* («BOE» 286, de 30-11-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El frau fiscal és un fenomen del qual deriven greus conseqüències per a la societat en el seu conjunt. Suposa una minva per als ingressos públics, minva que afecta la pressió fiscal que suporten els contribuents complidors; condiona el nivell de qualitat dels serveis públics i les prestacions socials; distorsiona l'activitat dels diferents agents econòmics, de manera que les empreses fiscalment complidores s'han d'enfrontar a la competència deslleial de les incomplidores; en definitiva, el frau fiscal constitueix el principal element d'inequitat de qualsevol sistema tributari.

Davant dels comportaments defraudatoris, l'actuació dels poders públics s'ha d'encaminar no només a detectar i regularitzar els incompliments tributaris, sinó també, i amb més èmfasi si és possible, a evitar que aquests incompliments es produeixin, sobre tot en els aspectes dissuasius de la lluita contra el frau, alhora que s'afavoreix el compliment voluntari de les obligacions tributàries.

L'enfortiment del control i la prevenció del frau fiscal és un compromís del Govern. En compliment d'aquest compromís, el Pla de prevenció del frau fiscal, elaborat per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, i analitzat en el Consell de ministres el 4 de febrer de 2005, ha suposat una revisió integral dels objectius perseguits en la gestió del sistema tributari estatal, amb determinació, d'una banda, de les debilitats d'aquest sistema en relació amb la detecció, regularització i persecució dels incompliments tributaris més greus i establiment, de l'altra, d'un conjunt de mesures coordinades sobre la base de l'experiència pràctica que pretenen millorar la resposta davant del fenomen del frau tributari. Si bé és cert que les mesures d'aquest Pla són de caràcter essencialment operatiu i procedimental, així com organitzatiu i de coordinació, no ho és menys que requereixen en determinats casos modificacions normatives que permetin la seva realització.

II

Aquesta Llei té per objecte l'aprovació de diverses modificacions normatives destinades a la prevenció del frau fiscal. La majoria d'aquestes modificacions formen part del Pla de prevenció del frau fiscal, i suposen l'adopció de mesures que per la seva naturalesa requereixen un desplegament normatiu amb rang de llei.

Aquesta Llei s'estructura en dos capítols i en les corresponents disposicions addicionals, transitòries i finals. El primer dels capítols es dedica a la modificació de determinats preceptes de la normativa tributària, mentre que en el segon es modifiquen altres disposicions legals, que si bé no tenen naturalesa fiscal, sí que poden tenir incidència en el compliment de les obligacions tributàries o en la seva comprovació.

III

Les mesures recollides en aquesta Llei, agrupades en funció de la llei afectada, estan basades en l'experiència pràctica de lluita contra el frau de l'Administració tributària i responen a diverses línies estratègiques. D'una banda, es recullen un conjunt de mesures tendents a potenciar les facultats d'actuació dels òrgans de control, amb remoció dels obstacles procedimentals que puguin perjudicar l'eficàcia de la resposta al fenomen del frau. Així mateix es recullen mesures que han de permetre una millora substancial de la informació de què disposa l'Administració tributària. En aquestes no es persegueix tant augmentar la quantitat o el volum de la informació disponible, com millorar-ne la qualitat i la immediatesa en la seva utilització, perquè això és clau en una detecció ràpida i amb èxit de les defraudacions tributàries. També és objectiu d'aquesta Llei garantir de manera més eficaç l'ingrés efectiu dels deutes tributaris, per evitar que, una vegada detectat i regularitzat el frau, pugui quedar frustrat el cobrament del deute tributari.

Les mesures que conté aquesta Llei estan adreçades a prevenir els diferents tipus de frau la prevenció del qual constitueix l'objecte de l'esmentat Pla perquè és especialment greu. En primer lloc, es tracta d'eradicar les trames organitzades de defraudació a l'impost sobre el valor afegit i l'impost especial sobre determinats mitjans de transport. A aquest efecte, s'estableix en relació amb l'impost sobre el valor afegit un nou supòsit de responsabilitat subsidiària per a qui adquireixi mercaderies procedents de les esmentades trames, en les quals s'ha produït l'impagament de l'impost en una fase anterior. Aquesta és una mesura adoptada en països del nostre entorn, on ha demostrat la seva eficàcia amb un caràcter especialment preventiu, en desincentivar l'adquisició de mercaderies de les trames organitzades a uns preus per sota fins i tot del cost. S'ha de tenir en compte que aquestes trames provoquen greus distorsions en els mercats, especialment en els preus dels sectors econòmics que s'hi han vist afectats, a més de suposar un greu menyscapte a la Hisenda Pública.

D'altra banda, idèntiques modificacions a les que es proposen per introduir-les a la normativa reguladora de l'impost sobre el valor afegit s'introdueixen a l'articulat de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, en què es regula l'impost general indirecte canari.

A l'impost especial sobre determinats mitjans de transport s'ha establert la necessitat d'un visat previ a la matriculació de vehicles usats per comprovar la realitat del valor declarat com a base imposable, amb la qual cosa s'impedeix que es puguin matricular vehicles, generalment de gamma alta, per preus anormalment baixos.

Amb la finalitat de no perjudicar les possibilitats d'investigació en relació amb els delictes contra la Hisenda Pública, se suprimeix el tràmit d'audiència previ a la remissió de l'expedient a la via judicial. L'existència d'aquest tràmit suposava la concessió d'un privilegi a la delinqüència fiscal respecte altres tipus de delinqüència, perquè en cap altre delictes de caràcter públic es condiciona la corresponent denúncia o querrela a un tràmit d'audiència prèvia a l'interessat.

Finalment, l'eficàcia de la investigació del frau en els casos en què hi hagi indicis de delictes aconsella homogeneïtzar l'actuació de l'Administració tributària amb la resta d'òrgans administratius, amb supressió del tràmit d'audiència prèvia a la denúncia.

Un altre dels grans referents d'aquesta Llei és el frau en el sector immobiliari, en què les novetats s'adrecen a l'obtenció d'informació que permeti un millor seguiment de les transmissions i de l'ús efectiu que es faci dels béns immobles. Per a això s'estableix l'obligatorietat de la consignació del número d'identificació fiscal (NIF) i dels mitjans de pagament utilitzats en les escriptures notariales relatives a actes i contractes sobre béns immobles. L'efectivitat d'aquestes prescripcions queda garantida en fixar-se com a requisit necessari per a la inscripció en el Registre de la propietat d'aquestes escriptures. Aquesta figura del tancament registral davant incompliments d'obligacions d'origen fiscal no constitueix en cap cas una novetat en el nostre ordenament. Hem de recordar, en efecte, que la normativa vigent preveu la figura del tancament registral en relació, per exemple, amb les declaracions de l'impost sobre transmissions patrimonials i de l'impost sobre successions i donacions. D'altra banda, també s'exigeix la consignació de la referència cadastral en els contractes de subministrament d'energia elèctrica i d'arrendament, o en els de cessió d'ús de béns immobles, per permetre'n la correcta identificació.

La següent àrea d'actuació que aborda aquesta Llei es refereix a la prevenció del frau que s'empara en la falta d'informació i opacitat pròpia dels paradisos fiscals i altres territoris de nul·la tributació. Per a això, el règim actual de la llista de paradisos fiscals establert en el Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, s'ha complementat amb uns altres dos conceptes: nul·la tributació i efectiu intercanvi d'informació tributària. Amb aquesta modificació es propor-

ciona al legislador la flexibilitat que requereix una realitat tan canviant com és la fiscalitat internacional; en aquest sentit es permet que la norma interna de cada tribut es remeti en el futur a un o diversos dels conceptes definits per combatre així, de manera més eficaç i eficient, les operacions que es realitzen amb els països o territoris elegits pel contribuent per la seva nul·la tributació o per les seves limitacions a l'hora d'intercanviar informació. D'acord amb l'esquema anterior, es formula una presumpció de residència d'entitats teòricament domiciliades en territoris de nul·la tributació o paradisos fiscals quan la major part dels seus actius estiguin en el territori espanyol, o es modifica la base imposable derivada de la venda de societats titulars d'immobles a Espanya per part de residents en territoris amb els quals no hi hagi un efectiu intercanvi d'informació. Així mateix, s'estableix la possibilitat d'actuar directament davant dels dipositaris o gestors de béns de residents en paradisos fiscals per fer efectiva la seva responsabilitat solidària respecte als deutes tributaris d'aquests últims.

En l'àmbit de la reacció davant les estratègies de frau en fase recaptadora, destaca essencialment la tipificació legal, com a supòsit de responsabilitat tributària, d'una mesura antiabús basada en la construcció jurisprudencial de l'aixecament del vel. Aquesta mesura s'encadena directament amb els límits i requisits que la jurisprudència del Tribunal Suprem ha perfilat, amb l'única excepció de la seva innovadora configuració a l'empara de l'autotutela administrativa, com a propis d'un supòsit de responsabilitat subsidiària. La introducció d'aquesta mesura antiabús permet a la Hisenda Pública reaccionar contra determinades estratègies fraudulentament enquistades en el nostre sistema i tendents a aconseguir, quan no l'exoneració «de facto» de les obligacions contributives, un retard elevadíssim en el seu compliment en haver d'acudir a la tutela judicial en fase declarativa. Per la seva banda, les modificacions introduïdes en l'àmbit de la responsabilitat pel pagament dels deutes tributaris, davant les conductes tendents a dificultar-ne el cobrament, configuren correctament l'àmbit d'aquesta responsabilitat impeding que determinats comportaments obstruccionistes puguin quedar impunes.

Així mateix, i amb la finalitat de reduir la litigiositat entre els contribuents i l'Administració tributària, s'introdueixen diverses modificacions a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. En primer lloc es modifica l'article 155 de l'esmentada Llei per tal de flexibilitzar el règim preestablert en aquesta norma en regular les actes amb acord, permetent que amb relació als seus pagaments també es pugui instrumentar l'ajornament o fraccionament, que en tot cas ha de quedar garantit, de forma taxada, mitjançant aval o certificat d'assegurança de caució. En el mateix sentit, i per facilitar el pagament, es modifica l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, pel qual es regula la reducció de les sancions pecuniàries, de forma que també s'habilita el pagament mitjançant ajornament o fraccionament, que en tot cas ha de quedar garantit amb aval o certificat d'assegurança de caució.

Menció específica mereix la reforma del règim d'operacions vinculades tant en la imposició directa com indirecta.

Pel que fa a la imposició directa, la reforma té dos objectius. El primer, referent a la valoració d'aquestes operacions segons preus de mercat, per la qual cosa d'aquesta forma s'enllaça amb el criteri comptable existent que és aplicable en el registre en comptes anuals individuals de les operacions regulades a l'article 16 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març. En aquest sentit, el preu d'adquisició pel qual s'han de registrar comptablement aquestes operacions s'ha de correspondre amb l'import que seria acordat per persones o entitats independents en condicions de lliure competència, entenent per aquest el valor de mercat, si hi ha un mercat representatiu o, si no, el derivat d'aplicar determinats models i tècniques de general acceptació i en harmonia amb el principi de prudència.

En definitiva, el règim fiscal de les operacions vinculades recull el mateix criteri de valoració que l'establert en l'àmbit comptable. En aquest sentit, l'Administració tributària podria corregir aquest valor comptable quan determini que el valor normal de mercat difereix de l'acordat per les persones o entitats vinculades, amb regulació de les conseqüències fiscals de la possible diferència entre els dos valors.

El segon objectiu és adaptar la legislació espanyola en matèria de preus de transferència al context internacional, en particular a les directrius de l'OCDE sobre la matèria i al Fòrum europeu sobre preus de transferència, en funció del qual s'ha d'interpretar la normativa modificada. D'aquesta manera, s'homogeneïtza l'actuació de l'Administració tributària espanyola amb els països del nostre entorn, i alhora es dota les actuacions de comprovació de més seguretat en regular-se l'obligació que el subjecte passiu documenti la determinació del valor de mercat que s'ha acordat en les operacions vinculades en les quals intervé.

El corresponent desplegament reglamentari ha d'establir la documentació que ha d'estar a disposició de l'Administració tributària a aquests efectes. Les obligacions específiques de documentació han de respondre al principi de minoració del cost de compliment, i garantir alhora a l'Administració tributària l'exercici de les seves facultats de comprovació en aquesta matèria, especialment en les operacions susceptibles d'ocasionar perjudici econòmic per a la Hisenda Pública. Per a això, el futur desplegament reglamentari pot fixar excepcions o modificacions de l'obligació general de documentació, d'acord amb les característiques dels grups empresarials, les empreses o les operacions vinculades, en particular quan l'exigència de determinades obligacions documentals pugui donar lloc a uns costos de compliments desproporcionats.

D'altra banda, amb aquesta reforma també es fomenten els mecanismes de col·laboració dels contribuents amb l'Administració tributària en flexibilitzar el règim dels acords previs de valoració i introduir una regulació legal específica dels procediments amistosos que en permeti un futur desplegament reglamentari.

Pel que fa a l'impost sobre el valor afegit, la nova redacció de l'article 79.cinc de la seva Llei reguladora pretén la seva adequació al dret comunitari i aclareix tant els supòsits en què és procedent alterar la contraprestació pactada per les parts, que són aquells en què hi hagi una incidència real en la recaptació final del tribut, com la valoració de les operacions que s'han de dur a terme en aquests casos, que es fixa en el valor de mercat.

Finalment es recullen altres mesures destinades a prevenir diferents manifestacions de frau. Així, s'estableix com a instrument de control de la facturació dels empresaris en règim d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques una retenció a compte quan aquells operin amb altres empresaris o professionals. Amb caràcter més general s'amplien els efectes de la revocació del número d'identificació fiscal (NIF) i s'atorga la necessària habilitació perquè es determinin per reglament els casos en què l'aportació dels llibres i registres fiscals s'hagi d'efectuar telemàticament i de forma periòdica.

CAPÍTOL I

Normes tributàries

SECCIÓ 1a IMPOSTOS DIRECTES

Article primer. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'introdueixen les següents modificacions en el Text refós de la Llei de l'impost

sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 8, que queda redactat en els termes següents:

«1. Es consideren residents en el territori espanyol les entitats en què es doni algun dels requisits següents:

- a) Que s'hagin constituït d'acord amb les lleis espanyoles.
- b) Que tinguin el domicili social en el territori espanyol.
- c) Que tinguin la seu de direcció efectiva en el territori espanyol.

A aquests efectes, s'entén que una entitat té la seu de direcció efectiva en el territori espanyol quan hi radiqui la direcció i el control del conjunt de les seves activitats.

L'Administració tributària pot presumir que una entitat radicada en algun país o territori de nul·la tributació, segons el que preveu l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei de mesures per a la prevenció del frau fiscal, o considerat com a paradís fiscal, té la residència en el territori espanyol quan els seus actius principals, directament o indirectament, consisteixen en béns situats o drets que es compleixin o s'exerceixin en el territori espanyol, o quan la seva activitat principal es desenvolupi en aquest territori, llevat que aquesta entitat acrediti que la seva direcció i efectiva gestió tenen lloc en aquell país o territori, i que la constitució i operativa de l'entitat respon a motius econòmics vàlids i raons empresarials substantives diferents de la simple gestió de valors o altres actius.»

Dos. Es modifica l'article 16, que queda redactat en els termes següents:

«Article 16. *Operacions vinculades.*

1. 1r Les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades s'han de valorar pel seu valor normal de mercat. S'entén per valor normal de mercat aquell que haurien acordat persones o entitats independents en condicions de lliure competència.

2n L'Administració tributària pot comprovar que les operacions realitzades entre persones o entitats vinculades s'han valorat pel seu valor normal de mercat i efectuar, si s'escau, les correccions valoratives que siguin procedents respecte a les operacions subjectes a aquest impost, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents que no hagin estat valorades pel seu valor normal de mercat, amb la documentació aportada pel subjecte passiu i les dades i la informació de què disposi. L'Administració tributària queda vinculada per aquest valor en relació amb la resta de persones o entitats vinculades.

La valoració administrativa no determina la tributació per aquest impost ni, si s'escau, per l'impost sobre la renda de les persones físiques o per l'impost sobre la renda de no residents d'una renda superior a l'efectivament derivada de l'operació per al conjunt de les persones o entitats que l'hagin realitzat. Per efectuar la comparació s'ha de tenir en compte la part de la renda que no s'integri en la base imposable perquè hi és aplicable algun mètode d'estimació objectiva.

2. Les persones o entitats vinculades han de mantenir a disposició de l'Administració tributària la documentació que s'estableixi per reglament.

3. Es consideren persones o entitats vinculades les següents:

- a) Una entitat i els socis o partícips.
- b) Una entitat i els consellers o administradors.

c) Una entitat i els cònjuges o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau dels socis o partícips, consellers o administradors.

d) Dues entitats que pertanyin a un grup.

e) Una entitat i els socis o partícips d'una altra entitat, quan les dues entitats pertanyin a un grup.

f) Una entitat i els consellers o administradors d'una altra entitat, quan les dues entitats pertanyin a un grup.

g) Una entitat i els cònjuges o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau dels socis o partícips d'una altra entitat quan les dues societats pertanyin a un grup.

h) Una entitat i una altra entitat participada per la primera indirectament com a mínim en el 25 per 100 del capital social o dels fons propis.

i) Dues entitats en les quals els mateixos socis partícips o els seus cònjuges, o persones unides per relacions de parentiu, en línia directa o col·lateral, per consanguinitat o afinitat fins al tercer grau, participin, directament o indirectament com a mínim en el 25 per 100 del capital social o dels fons propis.

j) Una entitat resident en el territori espanyol i els seus establiments permanents a l'estranger.

k) Una entitat no resident en el territori espanyol i els seus establiments permanents en l'esmentat territori.

l) Dues entitats que formin part d'un grup que tributi en el règim dels grups de societats cooperatives.

En els casos en què la vinculació es defineixi en funció de la relació socis o partícips-entitat, la participació ha de ser igual o superior al 5 per 100, o a l'1 per 100 si es tracta de valors admesos a negociació en un mercat regulat. La menció als administradors ha d'incloure els de dret i els de fet.

Hi ha un grup quan diverses societats constitueixin una unitat de decisió segons els criteris establerts a l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la seva residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.

4. 1r Per determinar el valor normal de mercat s'ha d'aplicar algun dels mètodes següents:

a) Mètode del preu lliure comparable, pel qual es compara el preu del bé o servei en una operació entre persones o entitats vinculades amb el preu d'un bé o servei idèntic o de característiques similars en una operació entre persones o entitats independents en circumstàncies equiparables; i s'efectuen, si cal, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

b) Mètode del cost incrementat, pel qual s'afegeix al valor d'adquisició o cost de producció del bé o servei el marge habitual en operacions idèntiques o similars amb persones o entitats independents o, si no, el marge que persones o entitats independents apliquen a operacions equiparables, i s'efectuen, si cal, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

c) Mètode del preu de revenda, pel qual se sotreu del preu de venda d'un bé o servei el marge que aplica el mateix revenedor en operacions idèntiques o similars amb persones o entitats independents o, si no, el marge que persones o entitats independents apliquen a operacions equiparables; s'han d'efectuar, si cal, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de l'operació.

2n Quan per la complexitat o la informació relativa a les operacions no es puguin aplicar adequada-

ment els mètodes anteriors, es poden aplicar els mètodes següents per determinar el valor de mercat de l'operació:

a) Mètode de la distribució del resultat, pel qual s'assigna a cada persona o entitat vinculada que realitzi de forma conjunta una o diverses operacions la part del resultat comú derivat de l'esmentada operació o operacions, en funció d'un criteri que reflecteixi adequadament les condicions que haurien subscrit persones o entitats independents en circumstàncies similars.

b) Mètode del marge net del conjunt d'operacions, pel qual s'atribueix a les operacions realitzades amb una persona o entitat vinculada el resultat net, calculat sobre costos, vendes o la magnitud que resulti més adequada en funció de les característiques de les operacions, que el contribuent o, si s'escau, tercers haurien obtingut en operacions idèntiques o similars realitzades entre parts independents; s'han d'efectuar, si cal, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència i considerar les particularitats de les operacions.

5. La deducció de les despeses en concepte de serveis entre entitats vinculades, valorades d'acord amb el que estableix l'apartat 4, està condicionada al fet que els serveis prestats produeixin o puguin produir un avantatge o utilitat al destinatari.

Quan es tracti de serveis prestats conjuntament a favor de diverses persones o entitats vinculades, i sempre que no sigui possible la individualització del servei rebut o la quantificació dels elements determinants de la remuneració, és possible distribuir la contraprestació total entre les persones o entitats beneficiàries d'acord amb unes regles de repartiment que atenguin criteris de racionalitat. S'entén complert aquest criteri quan el mètode aplicat tingui en compte, a més de la naturalesa del servei i les circumstàncies en què aquest es presti, els beneficis obtinguts o susceptibles de ser obtinguts per les persones o entitats destinatàries.

6. La deducció de les despeses derivades d'un acord de repartiment de costos de béns o serveis subscrit entre persones o entitats vinculades, valorats d'acord amb el que estableix l'apartat 4, està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Les persones o entitats participants que subscriguin l'acord han d'accedir a la propietat o un altre dret que tingui conseqüències econòmiques similars sobre els actius o drets que, si s'escau, siguin objecte d'adquisició, producció o desenvolupament com a resultat de l'acord.

b) L'aportació de cada persona o entitat participant ha de tenir en compte la previsió d'utilitats o avantatges que cadascun esperi obtenir de l'acord atenent criteris de racionalitat.

c) L'acord ha de preveure la variació de les seves circumstàncies o persones o entitats participants, i ha d'establir els pagaments compensatoris i els ajustos que es considerin necessaris.

L'acord subscrit entre persones o entitats vinculades ha de complir els requisits que es fixin per reglament.

7. Els subjectes passius poden sol·licitar a l'Administració tributària que determini la valoració de les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades amb caràcter previ a la seva realització. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar una proposta que s'ha de fonamentar en el valor normal de mercat.

L'Administració tributària pot formalitzar acords amb altres administracions a l'efecte de determinar conjuntament el valor normal de mercat de les operacions.

L'acord de valoració produeix efectes respecte a les operacions efectuades posteriorment a la data en què s'aprovi, i té validesa durant els períodes impositius que es concretin en el mateix acord, sense que pugui excedir els quatre períodes impositius següents al de la data en què s'aprovi. Així mateix, es pot determinar que els seus efectes incloguin a les operacions del període impositiu en curs, i també les operacions efectuades en el període impositiu anterior, sempre que no hagi finalitzat el termini voluntari de presentació de la declaració per l'impost corresponent.

En el cas de variació significativa de les circumstàncies econòmiques existents en el moment de l'aprovació de l'acord de l'Administració tributària, aquest pot ser modificat per adequar-lo a les noves circumstàncies econòmiques.

Les propostes a què es refereix aquest apartat es poden entendre desestimades una vegada transcorregut el termini de resolució.

Per reglament s'ha de fixar el procediment per a la resolució dels acords de valoració d'operacions vinculades, així com el de les possibles pròrrogues.

8. En les operacions en què el valor convingut sigui diferent del valor normal de mercat, la diferència entre els dos valors ha de tenir per a les persones o entitats vinculades el tractament fiscal que correspongui a la naturalesa de les rendes posades de manifest com a conseqüència de l'existència d'aquesta diferència.

En particular, en els casos en què la vinculació es defineixi en funció de la relació socis o partícips-entitat, la diferència ha de tenir, en la proporció que correspongui al percentatge de participació en l'entitat, la consideració de participació en beneficis d'entitats si l'esmentada diferència és a favor del soci o partícip, o, amb caràcter general, d'aportacions del soci o partícip als fons propis si la diferència és a favor de l'entitat.

9. Per reglament s'ha de regular la comprovació del valor normal de mercat en les operacions vinculades d'acord amb les normes següents:

1r La comprovació de valor s'ha de portar a terme al si del procediment iniciat respecte a l'obligat tributari la situació tributària del qual hagi de ser objecte de comprovació. Sense perjudici del que disposa el paràgraf següent, aquestes actuacions s'entenen exclusivament amb l'esmentat obligat tributari.

2n Si contra la liquidació provisional practicada a l'esmentat obligat tributari com a conseqüència de la correcció valorativa, aquest interposa el corresponent recurs o reclamació o insta la taxació pericial contradictòria, s'ha de notificar aquesta circumstància a les altres persones o entitats vinculades afectades, a l'objecte que es puguin personar en el corresponent procediment i presentar les oportunes al·legacions.

Transcorreguts els terminis oportuns sense que l'obligat tributari hagi interposat un recurs o reclamació o instat la taxació pericial, s'ha de notificar la valoració a les altres persones o entitats vinculades afectades, perquè els qui vulguin puguin optar de forma conjunta per promoure la taxació pericial o interposar l'oportú recurs o reclamació. La interposició de recurs o reclamació o la promoció de la taxació pericial contradictòria interromp el termini de prescripció del dret de l'Administració tributària a fer les oportunes liquidacions a l'obligat tributari, i es torna a iniciar el còmput d'aquest termini quan la valoració practicada per l'Administració hagi adquirit fermesa.

3r La fermesa de la valoració continguda en la liquidació determina l'eficàcia i fermesa del valor de mercat davant les altres persones o entitats vinculades. L'Administració tributària ha d'efectuar les regularitzacions que corresponguin en els termes que s'estableixin per reglament.

4t El que disposa aquest apartat és aplicable respecte a les persones o entitats vinculades afectades per la correcció valorativa que siguin subjectes passius de l'impost sobre societats, contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques o establiments permanents de contribuents de l'impost sobre la renda de no residents.

5è El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici del que preveuen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern.

10. Constitueix infracció tributària no aportar o aportar de manera incompleta, inexacta o amb dades falses la documentació que d'acord amb el que preveuen l'apartat 2 d'aquest article i la seva normativa de desplegament hagin de mantenir a disposició de l'Administració tributària les persones o entitats vinculades.

També constitueix infracció tributària que el valor normal de mercat que derivi de la documentació prelevada en aquest article i en la seva normativa de desplegament no sigui el que es declara en l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda de les persones físiques o l'impost sobre la renda de no residents.

Aquesta infracció és greu i se sanciona d'acord amb les normes següents:

1r Si no és procedent efectuar correccions valoratives per l'Administració tributària respecte a les operacions subjectes a l'impost sobre societats, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents, la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 1.500 euros per cada dada i de 15.000 euros per conjunt de dades, omesa, inexacta o falsa, referides a cadascuna de les obligacions de documentació que s'estableixin per reglament per al grup o per a cada entitat en la seva condició de subjecte passiu o contribuent.

2n Si és procedent efectuar correccions valoratives per l'Administració tributària respecte a les operacions subjectes a l'impost sobre societats, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents, la sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 15 per cent sobre l'import de les quantitats que resultin de les correccions valoratives de cada operació, amb un mínim del doble de la sanció que correspondria per aplicació del número 1r anterior. Aquesta sanció és incompatible amb la que sigui procedent, si s'escau, per l'aplicació dels articles 191, 192, 193 o 195 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per la part de bases que hagin donat lloc a la imposició de la infracció prevista en aquest número.

La quantia de les sancions pecuniàries imposades d'acord amb el que preveu aquest número s'ha de reduir d'acord amb el que disposa l'article 188.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3r La quantia de les sancions pecuniàries imposades d'acord amb el que preveuen els números 1r i 2n d'aquest apartat s'ha de reduir de conformitat amb el que disposa l'article 188.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4t Si és procedent fer correccions valoratives per l'Administració tributària respecte a les operacions subjectes a l'impost sobre societats, a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre la renda de no residents sense que s'hagi produït l'incompliment que constitueix aquesta infracció i la correcció origini falta d'ingrés, obtenció indeguda de devolucions tributàries o determinació o acreditació improcedent de partides a compensar en declaracions futures o es declari incorrectament la renda neta sense que produeixi falta d'ingrés o obtenció indeguda de devolucions per haver-se compensat en un procedi-

ment de comprovació o investigació quantitats pendents de compensació, deducció o aplicació, aquestes conductes no constitueixen comissió de les infraccions dels articles 191, 192, 193 o 195 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per la part de bases que hagin donat lloc a correcció valorativa.

5è Les sancions previstes en aquest apartat són compatibles amb l'establerta per a la resistència, obstrucció, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració tributària a l'article 203 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per la desatenció dels requeriments efectuats.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les operacions que s'efectuïn amb persones o entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals s'han de valorar pel seu valor normal de mercat sempre que no determini una tributació a Espanya inferior a la que hauria correspost per aplicació del valor convingut o un ajornament de l'esmentada tributació.

Els qui realitzin les operacions assenyalades en el paràgraf anterior estan subjectes a l'obligació de documentació a què es refereix l'article 16.2 d'aquesta Llei amb les especialitats que s'estableixin per reglament.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 20, que queda redactat en els termes següents:

«3. Els subjectes passius poden sotmetre a l'Administració tributària, en els termes de l'article 16.7 d'aquesta Llei, una proposta per a l'aplicació d'un coeficient diferent de l'establert a l'apartat 1. La proposta es fonamenta en l'endeutament que el subjecte passiu hauria pogut obtenir en condicions normals de mercat de persones o entitats no vinculades.

El que preveu aquest apartat no és aplicable a les operacions efectuades amb o per persones o entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals.»

Article segon. *Modificació del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 9, que queda redactat en els termes següents:

«3. En el cas del pagador de rendiments meritats sense mediació d'establiment permanent pels contribuents d'aquest impost, així com quan es tracti del dipositari o gestor de béns o drets no afectes a un establiment permanent i pertanyents a persones o entitats residents en països o territoris considerats com a paradisos fiscals, les actuacions de l'Administració tributària es poden entendre directament amb el responsable, al qual és exigible el deute tributari, sense que sigui necessari l'acte administratiu previ de derivació de responsabilitat, que preveu l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En els altres supòsits, la responsabilitat solidària s'exigeix en els termes prevists a l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Dos. Es modifica l'article 10, que queda redactat en els termes següents:

«Article 10. *Representants.*

1. Els contribuents per aquest impost estan obligats a nomenar, abans de la fi del termini de declaració de la renda obtinguda a Espanya, una persona física o

jurídica amb residència a Espanya, perquè els representi davant l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per aquest impost, quan operin per mediació d'un establiment permanent, en els supòsits a què es refereixen els articles 24.2 i 38 d'aquesta Llei o quan, per la quantia o característiques de la renda obtinguda en el territori espanyol pel contribuent, així ho requereixi l'Administració tributària.

Aquesta obligació també és exigible a les persones o entitats residents en països o territoris amb els quals no hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de mesures per a la prevenció del frau fiscal, que siguin titulars de béns situats o de drets que es compleixin o s'exerceixin en el territori espanyol, exclosos els valors negociats en mercats secundaris oficials.

El contribuent, o el seu representant, estan obligats a posar en coneixement de l'Administració tributària el nomenament, degudament acreditat, en el termini de dos mesos a partir de la data d'aquest.

La designació s'ha de comunicar a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en la qual hagin de presentar la declaració per aquest impost. A la comunicació s'hi ha d'adjuntar l'acceptació expressa del representant.

2. En cas d'incompliment de l'obligació de nomenament que estableix l'apartat anterior, l'Administració tributària pot considerar representant de l'establiment permanent o del contribuent a què es refereix l'article 5.c) d'aquesta Llei qui figuri com a tal en el Registre mercantil. Si no hi ha representant nomenat o inscrit, o és una persona diferent de qui estigui facultat per contractar en nom d'aquells, l'Administració tributària pot considerar com a tal aquest últim.

En el cas d'incompliment de l'obligació de nomenament de representant exigible a les persones o entitats residents en països o territoris amb els quals no hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de mesures per a la prevenció del frau fiscal, l'Administració tributària pot considerar que el seu representant és el dipositari o gestor dels béns o drets dels contribuents.

3. L'incompliment de l'obligació a què es refereix l'apartat 1 es considera infracció tributària greu, i la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 2.000 euros.

Si es tracta de contribuents residents en països o territoris amb els quals no hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de mesures per a la prevenció del frau fiscal, l'esmentada multa puja a 6.000 euros.

La sanció imposada, d'acord amb el que preveu aquest apartat, es redueix de conformitat amb el que disposa l'article 188.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 11, que queda redactat en els termes següents:

«2. Si no s'ha designat un representant, les notificacions practicades en el domicili fiscal del responsable solidari tenen el mateix valor i produeixen els mateixos efectes que si s'haguessin practicat directament al contribuent.

La mateixa validesa, si no s'ha fet la designació de representant per part de persones o entitats residents en països o territoris amb els quals no hi hagi un intercanvi efectiu d'informació tributària d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de mesures per a la prevenció del frau fiscal, i a falta de responsable solidari, tenen les notificacions

que es puguin practicar al lloc de situació de qualsevol dels immobles de la seva titularitat.»

Quatre. Es modifica l'article 15, que queda redactat en els termes següents:

«Article 15. *Formes de subjecció i operacions vinculades.*

1. Els contribuents que obtinguin rendes mitjançant establiment permanent situat en el territori espanyol tributen per la totalitat de la renda imputable a l'esmentat establiment, sigui quin sigui el lloc de la seva obtenció, d'acord amb el que disposa el capítol III.

Els contribuents que obtinguin rendes sense mediació d'establiment permanent tributen de manera separada per cada meritació total o parcial de renda sotmesa a gravamen, sense que sigui possible cap compensació entre aquelles i en els termes previstos en el capítol IV.

2. A les operacions realitzades per contribuents per aquest impost amb persones o entitats que hi estiguin vinculades els són aplicables les disposicions de l'article 16 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

A aquests efectes, es consideren persones o entitats vinculades les esmentades a l'article 16.3 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març. En qualsevol cas, s'entén que hi ha vinculació entre un establiment permanent situat en el territori espanyol amb la seva casa central, amb altres establiments permanents de l'esmentada casa central i amb altres persones o entitats vinculades a la casa central o els seus establiments permanents, tant si estan situats en el territori espanyol o a l'estranger.

En tot cas, els contribuents que obtinguin rendes mitjançant establiment permanent poden sol·licitar a l'Administració tributària que determini la valoració de les despeses de direcció i generals d'administració que siguin deduïbles, d'acord amb el que disposa l'article 16.7 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Cinc. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifica l'article 18, que queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Determinació de la base imposable.*

1. La base imposable de l'establiment permanent es determina d'acord amb les disposicions del règim general de l'impost sobre societats, sense perjudici del que disposen els paràgrafs següents:

a) Per a la determinació de la base imposable, no són deduïbles els pagaments que l'establiment permanent efectuï a la casa central o a algun dels seus establiments permanents en concepte de cànon, interessos, comissions, abonats en contraprestació de serveis d'assistència tècnica o per l'ús o la cessió de béns o drets.

No obstant el que es disposa anteriorment, són deduïbles els interessos abonats pels establiments permanents de bancs estrangers a la seva casa central, o a altres establiments permanents, per a la realització de la seva activitat.

b) Per a la determinació de la base imposable és deduïble la part raonable de les despeses de direcció i generals d'administració que correspongui a l'establiment permanent, sempre que es compleixin els requisits següents:

1r Reflex en els estats comptables de l'establiment permanent.

2n Constància, mitjançant memòria informativa presentada amb la declaració, dels imports, criteris i mòduls de repartiment.

3r Racionalitat i continuïtat dels criteris d'imputació adoptats.

S'entén acomplert el requisit de racionalitat dels criteris d'imputació quan aquests es basin en la utilització de factors realitzada per l'establiment permanent i en el cost total dels esmentats factors.

En els casos en què no sigui possible utilitzar el criteri assenyalat en el paràgraf anterior, la imputació es pot fer atenent la relació en què es trobi alguna de les magnituds següents:

Volum de negoci.

Costos i despeses directes.

Inversió mitjana en elements d'immobilitzat material afecte a activitats o explotacions econòmiques.

Inversió mitjana total en elements afectes a activitats o explotacions econòmiques.

c) En cap cas són imputables quantitats corresponents al cost dels capitals propis de l'entitat afectes, directament o indirectament, a l'establiment permanent.

2. L'establiment permanent pot compensar les seves bases imposables negatives d'acord amb el que preveu l'article 25 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3. Quan les operacions realitzades a Espanya per un establiment permanent no tanquin un cycle mercantil complet i determinant d'ingressos a Espanya, i aquest l'hagi finalitzat el contribuent o un o diversos dels seus establiments permanents sense que es produeixi cap contraprestació, a part de la cobertura de les despeses originades per l'establiment permanent, i sense que es destini la totalitat o una part dels productes o serveis a tercers diferents del mateix contribuent, són aplicables les regles següents:

a) Els ingressos i les despeses de l'establiment permanent es valoren segons les normes de l'article 16 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, amb determinació del deute tributari segons les normes aplicables en el règim general de l'impost sobre societats i en el que preveuen els apartats anteriors d'aquest article.

b) Subsidiàriament, s'apliquen les regles següents:

1a La base imposable es determina aplicant el percentatge que a aquests efectes assenyalí el ministre d'Economia i Hisenda sobre el total de les despeses incorregudes en el desenvolupament de l'activitat que constitueix l'objecte de l'establiment permanent.

A l'esmentada quantitat s'ha d'afegir la quantia íntegra dels ingressos de caràcter accessori, com interessos o cànon, que no constitueixin el seu objecte empresarial, així com els guanys i les pèrdues patrimonials derivades dels elements patrimonials afectes a l'establiment.

Als efectes d'aquesta regla, les despeses de l'establiment permanent es computen per la seva quantia íntegra, sense que sigui admissible cap minoració o compensació.

2a La quota íntegra es determina aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen general, sense que hi siguin aplicables les deduccions i bonificacions regulades en l'esmentat règim general.

4. Tractant-se d'establiments permanents l'activitat dels quals en el territori espanyol consisteix en obres de construcció, instal·lació o muntatge la durada de les quals excedeixi els sis mesos, activitats o explo-

tacions econòmiques de temporada o estacionals, o activitats d'exploració de recursos naturals, l'impost s'ha d'exigir d'acord amb les regles següents:

a) Segons el que es preveu per a les rendes d'activitats o explotacions econòmiques obtingudes en el territori espanyol sense mediació d'establiment permanent en els articles 24.2 i 25; a aquests efectes, són aplicables les regles següents:

1a Les regles sobre meritació i presentació de declaracions són les relatives a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

2a Els contribuents queden rellevats del compliment de les obligacions comptables i registrals de caràcter general. No obstant això, han de conservar i mantenir a disposició de l'Administració tributària els justificants dels ingressos obtinguts i dels pagaments realitzats per aquest impost, així com, si s'escau, de les retencions i ingressos a compte practicats i declaracions relatives a aquests.

Així mateix, estan obligats a presentar una declaració censal i declarar el seu domicili fiscal en el territori espanyol, així com a comunicar els canvis que es produeixin en aquest o en les dades consignades en aquella.

b) No obstant això, el contribuent pot optar per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents en els articles precedents.

Es obligatòria, en qualsevol cas, l'aplicació del sistema assenyalat en el paràgraf a) anterior quan l'establiment permanent no disposi de comptabilitat separada de les rendes obtingudes en el territori espanyol.

L'opció s'ha de manifestar en el moment de presentar la declaració censal de començament d'activitat.

c) No són aplicables, en cap cas, als contribuents que segueixin el sistema previst en el paràgraf a) anterior les regles establertes en els convenis per evitar la doble imposició en els supòsits de rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.»

Sis. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifica el paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 19, que queda redactat en els termes següents:

«a) A les rendes obtingudes en el territori espanyol a través d'establiments permanents per entitats que tinguin la residència fiscal en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que es tracti d'un país o territori considerat com a paradís fiscal.»

Set. Es modifica l'apartat 4 de l'article 24, que queda redactat en els termes següents:

«4. La base imposable corresponent als guanys patrimonials es determina aplicant, a cada alteració patrimonial que es produeixi, les normes previstes a la secció 4a del capítol I del títol II, llevat de l'article 31.2, i al títol VIII, llevat de l'article 95.1.a), segon paràgraf, del text refós de la Llei del impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

En el cas d'entitats no residents, quan el guany patrimonial provingui d'una adquisició a títol lucratiu, el seu import és el valor normal de mercat de l'element adquirit.

Tractant-se de guanys patrimonials a què es refereix l'article 13.1.i).3r d'aquesta Llei procedents de la transmissió de drets o participacions en entitats residents en països o territoris amb els quals no existeixi un intercanvi efectiu d'informació tributària d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de mesures per a la prevenció del frau fiscal, el valor de transmissió es determina atenent proporcionalment el valor de mercat, en el moment de

la transmissió, dels béns immobles situats en el territori espanyol, o dels drets de gaudi sobre els béns esmentats.»

Vuit. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 25, amb el contingut següent:

«3. Tractant-se de guanys patrimonials a què es refereix l'article 13.1.i).3r d'aquesta Llei procedents de la transmissió de drets o participacions en entitats residents en països o territoris amb els quals no existeixi un intercanvi efectiu d'informació tributària d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei de mesures per a la prevenció del frau fiscal, els béns immobles situats en el territori espanyol queden afectes al pagament de l'impost.

No obstant això, si el titular dels esmentats béns immobles és una entitat amb residència fiscal a Espanya, queden afectes al pagament de l'impost els drets o participacions en l'esmentada entitat que, directament o indirectament, corresponguin al contribuent.»

Nou. S'hi afegeix una nova disposició addicional primera, amb el contingut següent:

«Disposició addicional primera. *Procediments amistosos.*

1. Els conflictes que puguin sorgir amb administracions d'altres estats en l'aplicació dels convenis i tractats internacionals s'han de resoldre d'acord amb els procediments amistosos previstos en els mateixos convenis o tractats, sense perjudici del dret a interposar els recursos o les reclamacions que hi puguin resultar procedents.

2. L'aplicació de l'acord assolit entre les dues administracions en l'àmbit d'un procediment amistós s'ha de fer en el moment o període en què l'acord adquireixi fermesa, en els termes que s'estableixin per reglament.

3. A aquests efectes, per reglament s'ha d'establir el procediment per a la resolució d'aquests procediments amistosos, així com per a l'aplicació de l'acord resultant.

4. No es pot interposar cap recurs contra aquests acords, sense perjudici dels recursos previstos contra l'acte o actes administratius que es dictin en aplicació dels acords esmentats.

5. 1r En els procediments amistosos, l'ingrés del deute queda suspès automàticament a instàncies de l'interessat quan es garanteixi el seu import, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en el moment de la sol·licitud de la suspensió, en els termes que s'estableixin per reglament.

No es pot suspendre l'ingrés del deute, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, mentre se'n pugui sol·licitar la suspensió en via administrativa o jurisdiccional.

2n Les garanties admissibles per obtenir la suspensió automàtica a què es refereix el número anterior són exclusivament les següents:

a) Dipòsit de diners o valors públics.

b) Aval o fiança de caràcter solidari d'una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.

3r Si els procediments amistosos no es refereixen a la totalitat del deute, la suspensió prevista en aquest apartat es limita a l'import afectat pels procediments amistosos.»

SECCIÓ 2a IMPOSTOS INDIRECTES

Article tercer. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U. Es fa una nova redacció del número 3r de l'article 12, que queda redactat en els termes següents:

«3r Les altres prestacions de serveis efectuades a títol gratuït pel subjecte passiu no esmentades en els números anteriors d'aquest article, sempre que es realitzin per a fins aliens als de l'activitat empresarial o professional.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat cinc de l'article 79, que queda redactat de la manera següent:

«Cinc. Si hi ha vinculació entre les parts que intervenen en una operació, la seva base imposable és el seu valor normal de mercat.

La vinculació es pot provar per qualsevol dels mitjans admesos en dret. Es considera que hi ha vinculació en els casos següents:

a) En el cas que una de les parts que intervé sigui un subjecte passiu de l'impost sobre societats o un contribuïent de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, quan així es dedueixi de les normes reguladores dels esmentats impostos que siguin aplicables.

b) En les operacions realitzades entre els subjectes passius i les persones que hi estiguin lligades per relacions de caràcter laboral o administratiu.

c) En les operacions realitzades entre el subjecte passiu i el seu cònjuge o els seus parents consanguinis fins al tercer grau inclusivament.

d) En les operacions realitzades entre una entitat sense fins lucratiu a què es refereix l'article 2 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, sobre règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge i els seus fundadors, associats, patrons, representants estatutaris, membres dels òrgans de govern, els cònjuges o parents fins al tercer grau inclusivament de qualsevol d'ells.

e) En les operacions realitzades entre una entitat que sigui empresari o professional i qualsevol dels seus socis, associats, membres o partícips.

Aquesta regla de valoració únicament és aplicable quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el destinatari de l'operació no tingui dret a deduir totalment l'impost corresponent a l'operació i la contraprestació pactada sigui inferior a la que correspondria en condicions de lliure competència.

b) Quan l'empresari professional que realitzi el lliurament de béns o prestació de serveis determini les seves deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que no generi el dret a la deducció, la contraprestació pactada sigui inferior al valor normal de mercat.

c) Quan l'empresari o professional que realitzi el lliurament de béns o prestació de serveis determini les seves deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que generi el dret a la deducció, la contraprestació pactada sigui superior al valor normal de mercat.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per valor normal de mercat aquell que, per adquirir els béns o serveis en qüestió en aquest mateix moment, un destinatari, a la mateixa fase de comercialització en què s'efectuï el lliurament de béns o prestació de serveis, hauria de pagar en el territori d'aplicació de l'impost en condi-

cions de lliure competència a un proveïdor independent.

Quan no hi hagi lliurament de béns o prestació de serveis comparable, s'entén per valor de mercat:

a) Respecte als lliuraments de béns, un import igual o superior al preu d'adquisició dels esmentats béns o béns similars o, a falta de preu de compra, al seu preu de cost, determinat en el moment de lliurarlos.

b) Respecte a les prestacions de serveis, la totalitat dels costos que la seva prestació suposi a l'empresari o professional.

Als efectes dels dos paràgrafs anteriors, és aplicable, en tot el que hi sigui procedent, el que disposa l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Tres. S'afegeix un nou apartat cinc a l'article 87, amb la redacció següent:

«Cinc. 1. Són responsables subsidiaris de les quotes tributàries corresponents a les operacions gravades que hagin de satisfer els subjectes passius els destinataris d'aquestes que siguin empresaris o professionals, que haurien de presumir raonablement que l'impost repercutit o que s'hauria hagut de repercutir per l'empresari o professional que les realitza, o per qualsevol dels que haguessin efectuat l'adquisició i el lliurament dels béns de què es tracta, no ha estat ni ha de ser objecte de declaració i ingrés.

2. A aquests efectes, es considera que els destinataris de les operacions esmentades al número anterior haurien raonablement de presumir que l'impost repercutit o que s'hauria d'haver repercutit no ha estat ni ha de ser objecte de declaració i ingrés, quan, com a conseqüència d'això, hagin satisfet per ells un preu notòriament anòmal.

S'entén per preu notòriament anòmal:

a) El que sigui sensiblement inferior al corresponent als esmentats béns en les condicions en què s'ha dut a terme l'operació o al satisfet en adquisicions anteriors de béns idèntics.

b) El que sigui sensiblement inferior al preu d'adquisició dels esmentats béns per part de qui n'ha efectuat el lliurament.

Per a la qualificació del preu de l'operació de notòriament anòmal, l'Administració tributària ha d'estudiar la documentació de què disposi, i també l'aportada pels destinataris, i ha de valorar, quan sigui possible, altres operacions realitzades en el mateix sector econòmic que tinguin un alt grau de similitud amb l'analitzada, per tal de quantificar el valor normal de mercat dels béns existent en el moment de realització de l'operació.

No es considera com a preu notòriament anòmal aquell que es justifiqui per l'existència de factors econòmics diferents de l'aplicació de l'impost.

3. Per a l'exigència d'aquesta responsabilitat, l'Administració tributària ha d'acreditar l'existència d'un impost repercutit o que s'hauria hagut de repercutir que no ha estat objecte de declaració i ingrés.

4. Una vegada l'Administració tributària hagi constatat la concurrència dels requisits establerts en els apartats anteriors ha de declarar la responsabilitat d'acord amb el que disposa l'article 41.5 de la Llei 58/2003, general tributària.»

Quatre. S'afegeix un nou ordinal 8è de l'article 120.u, amb la redacció següent:

«8è Règim especial del grup d'entitats.»

Cinc. S'afegeix un nou capítol IX al títol IX de la Llei, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IX

Règim especial del grup d'entitats

Article 163 quinques. *Requisits subjectius del règim especial del grup d'entitats.*

U. Poden aplicar el règim especial del grup d'entitats els empresaris o professionals que formin part d'un grup d'entitats. Es considera com a grup d'entitats el format per una entitat dominant i les seves entitats dependents, sempre que les seves d'activitat econòmica o establiments permanents de totes i cadascuna d'aquestes radiquin en el territori d'aplicació de l'impost.

Cap empresari o professional no pot formar part simultàniament de més d'un grup d'entitats.

Dos. Es considera entitat dominant aquella que compleixi els requisits següents:

a) Que tingui personalitat jurídica pròpia. No obstant això, els establiments permanents ubicats en el territori d'aplicació de l'impost poden tenir la condició d'entitat dominant respecte a les entitats les participacions de les quals estiguin afectes als esmentats establiments, sempre que es compleixin la resta de requisits establerts en aquest apartat.

b) Que tingui una participació, directa o indirecta, d'almenys el 50 per cent del capital d'una altra o altres entitats.

c) Que l'esmentada participació es mantingui durant tot l'any natural.

d) Que no sigui dependent de cap altra entitat establerta en el territori d'aplicació de l'impost que reuneixi els requisits per ser considerada dominant.

Tres. Es considera entitat dependent aquella que, constituint un empresari o professional diferent de l'entitat dominant, estigui establerta en el territori d'aplicació de l'impost i en la qual l'entitat dominant tingui una participació que reuneixi els requisits continguts a les lletres b) i c) de l'apartat anterior. En cap cas un establiment permanent ubicat en el territori d'aplicació de l'impost no pot constituir pel seu compte una entitat dependent.

Quatre. Les entitats sobre les quals s'adquireixi una participació com la definida a la lletra b) de l'apartat dos anterior s'integren en el grup d'entitats amb efecte des de l'any natural següent al de l'adquisició de la participació. En el cas d'entitats de nova creació, la integració s'ha de produir, si s'escau, des del moment de la seva constitució, sempre que es compleixin els altres requisits necessaris per formar part del grup.

Cinc. Les entitats dependents que perdin aquesta condició queden excloses del grup d'entitats amb efecte des del període de liquidació en què es produeixi aquesta circumstància.

Article 163 sexies. *Condicions per a l'aplicació del règim especial del grup d'entitats.*

U. El règim especial del grup d'entitats s'aplica quan així ho acordin individualment les entitats que compleixin els requisits establerts a l'article anterior i optin per la seva aplicació. L'opció té una validesa mínima de tres anys, sempre que es compleixin els requisits exigibles per a l'aplicació del règim especial, i s'entén prorrogada, llevat de renúncia, que s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa l'article 163 nonies. quatre. 1a d'aquesta Llei. Aquesta renúncia té una validesa mínima de tres anys i s'ha d'efectuar de la mateixa manera. En tot cas, l'aplicació del règim especial queda condicionada a la seva aplicació per part de l'entitat dominant.

Dos. Els acords a què es refereix l'apartat anterior els han d'adoptar els consells d'administració, o òrgans que exerceixin una funció equivalent, de les entitats

respectives abans de l'inici de l'any natural en què sigui aplicable el règim especial.

Tres. Les entitats que d'ara endavant s'integrin en el grup i decideixin aplicar aquest règim especial han de complir les obligacions a què es refereixen els apartats anteriors abans de l'inici del primer any natural en què l'esmentat règim sigui aplicable.

Quatre. La falta d'adopció dins el termini i en la forma escaient dels acords als quals es refereixen els apartats u i dos d'aquest article determina la impossibilitat d'aplicar el règim especial del grup d'entitats per part de les entitats en què falti l'acord, sense perjudici de la seva aplicació, si s'escau, a la resta d'entitats del grup.

Cinc. El grup d'entitats pot optar per l'aplicació del que disposen els apartats u i tres de l'article 163 octies, cas en què s'ha de complir l'obligació que estableix l'article 163 nonies. quatre. 3a, tots dos d'aquesta Llei.

Aquesta opció es refereix al conjunt d'entitats que apliquin el règim especial i formin part del mateix grup d'entitats, i s'han d'adoptar de conformitat amb el que disposa l'apartat dos d'aquest article.

En relació amb les operacions a què es refereix l'article 163 octies. u d'aquesta Llei, l'exercici d'aquesta opció suposa la facultat de renunciar a les exempcions regulades a l'article 20. u, sense perjudici que en resultin exemptes, si s'escau, les altres operacions que realitzin les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats. L'exercici d'aquesta facultat s'ha de fer amb els requisits, els límits i les condicions que es determinin per reglament.

Article 163 septies. *Causes determinants de la pèrdua del dret al règim especial del grup d'entitats.*

U. El règim especial regulat en aquest capítol s'ha de deixar d'aplicar per les causes següents:

1a La concurrència de qualsevol de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix l'article 53 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.

2a L'incompliment de l'obligació de confecció i conservació del sistema d'informació a què es refereix l'article 163 nonies. quatre. 3a d'aquesta Llei.

La no-aplicació del règim especial regulat en aquest capítol per les causes anteriorment enunciades no impedeix la imposició, si s'escau, de les sancions previstes a l'article 163 nonies. set d'aquesta Llei.

Dos. El cessament en l'aplicació del règim especial del grup d'entitats que estableix l'apartat anterior produeix efecte en el període de liquidació en què es doni alguna d'aquestes circumstàncies i següents, i el total de les entitats integrants del grup han de complir el conjunt de les obligacions establertes en aquesta Llei a partir de l'esmentat període.

Tres. En el cas que una entitat pertanyent al grup es trobi al final de qualsevol període de liquidació en situació de concurs o en procés de liquidació, queda exclosa del règim especial del grup des de l'esmentat període. Això s'entén sense perjudici que es continuï aplicant el règim especial a la resta d'entitats que compleixi els requisits establerts a aquest efecte.

Article 163 octies. *Contingut del règim especial del grup d'entitats.*

U. Si s'exerceix l'opció que estableix l'article 163 sexies. cinc d'aquesta Llei, la base imposable dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats en el territori d'aplicació de l'impost entre entitats d'un mateix grup que apliquin el règim especial regulat en aquest capítol està constituïda pel cost dels béns i serveis utilitzats directament o indirectament, totalment o

parcialment, en la seva realització i pels quals s'hagi suportat o satisfet efectivament l'impost. Si els béns utilitzats tenen la condició de béns d'inversió, la imputació del seu cost s'ha d'efectuar completament dins el període de regularització de quotes corresponents als esmentats béns que estableix l'article 107, apartats u i tres, d'aquesta Llei.

No obstant això, als efectes del que disposen els articles 101 a 119 i 121 d'aquesta Llei, la valoració d'aquestes operacions s'ha de fer de conformitat amb els articles 78 i 79 de la mateixa Llei.

Dos. Cadascuna de les entitats del grup ha d'actuar, en les seves operacions amb entitats que no formin part del mateix grup, d'acord amb les regles generals de l'impost, sense que, a aquest efecte, el règim del grup d'entitats produeixi cap efecte.

Tres. Si s'exerceix l'opció que estableix l'article 163 sexies.cinc d'aquesta Llei, les operacions a què es refereix l'apartat u d'aquest article constitueixen un sector diferenciat de l'activitat, al qual s'entenen afectes els béns i serveis utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les esmentades operacions i pels quals s'hagi suportat o satisfet efectivament l'impost.

Per excepció al que disposa el paràgraf 4t de l'article 101.u d'aquesta Llei, els empresaris o professionals poden deduir íntegrament les quotes suportades o satisfetes per l'adquisició de béns i serveis destinats directament o indirectament, totalment o parcialment, a la realització d'aquestes operacions, sempre que els esmentats béns i serveis s'utilitzin en la realització d'operacions que generin el dret a la deducció d'acord amb el que preveu l'article 94 d'aquesta Llei. Aquesta deducció s'ha de practicar en funció de la destinació previsible dels esmentats béns i serveis, sense perjudici de la seva rectificació si aquell és alterat.

Quatre. L'import de les quotes deduïbles per a cada un dels empresaris o professionals integrats en el grup d'entitats és el que resulti de l'aplicació del que disposen el capítol I del títol VIII d'aquesta Llei i les regles especials establertes a l'apartat anterior. Aquestes deduccions les han de practicar de forma individual cadascun dels empresaris o professionals que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

Determinat l'import de les quotes deduïbles per a cadascun dels esmentats empresaris o professionals, han de ser ells els qui individualment exerceixen el dret a la deducció d'acord amb el que disposen els esmentats capítol i títol.

No obstant això, quan un empresari o professional inclogui el saldo a compensar que resulti d'una de les seves declaracions liquidacions individuals en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats, no es pot efectuar la compensació d'aquest import en cap declaració liquidació individual corresponent a un període ulterior, amb independència que sigui aplicable o no amb posterioritat el règim especial del grup d'entitats.

Cinc. En el cas que a les operacions realitzades per alguna de les entitats incloses en el grup d'entitats els sigui aplicable qualsevol dels altres règims especials regulats en aquesta Llei, les esmentades operacions han de seguir el règim de deduccions que els correspongui segons els règims esmentats.

Article 163 nonies. Obligacions específiques en el règim especial del grup d'entitats.

U. Les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats tenen les obligacions tributàries establertes en aquest capítol.

Dos. L'entitat dominant té la representació del grup d'entitats davant l'Administració tributària. En aquest concepte, l'entitat dominant ha de complir les

obligacions tributàries materials i formals específiques que deriven del règim especial del grup d'entitats.

Tres. Tant l'entitat dominant com cadascuna de les entitats dependents han de complir les obligacions establertes a l'article 164 d'aquesta Llei, a excepció del pagament del deute tributari o de la sol·licitud de compensació o devolució, i s'ha de procedir, a aquest efecte, de conformitat amb el que disposa l'obligació 2a de l'apartat següent.

Quatre. L'entitat dominant, sense perjudici del compliment de les seves obligacions pròpies, i amb els requisits, límits i condicions que es determinin per reglament, és responsable del compliment de les obligacions següents:

1a Comunicar a l'Administració tributària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per l'aplicació del règim especial a què es refereixen els articles 163 quinques i sexies d'aquesta Llei. Tota aquesta informació s'ha de presentar abans de l'inici de l'any natural en què s'hagi d'aplicar el règim especial.

b) La relació d'entitats del grup que apliquin el règim especial, identificant les entitats que motivin qualsevol alteració en la seva composició respecte a la de l'any anterior, si s'escau. Aquesta informació s'ha de comunicar durant el mes de desembre de cada any natural respecte al següent.

c) La renúncia al règim especial, que s'ha d'exercir durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte, tant pel que fa a la renúncia del total d'entitats que apliquin el règim especial, com pel que fa a les renúncies individuals.

d) L'opció que s'estableix a l'article 163 sexies.cinc d'aquesta Llei, que s'ha d'exercir durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte.

2a Presentar les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats, i procedir, si s'escau, a l'ingrés del deute tributari o a la sol·licitud de compensació o devolució que sigui procedent. Les declaracions liquidacions agregades han d'integrar els resultats de les declaracions liquidacions individuals de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

Les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats s'han de presentar una vegada presentades les declaracions liquidacions periòdiques individuals de cadascuna de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats ha de coincidir amb el mes natural, amb independència del volum d'operacions.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a compensar a favor de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats superi l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, l'excés es pot compensar en les declaracions liquidacions agregades que presentin amb posterioritat, sempre que no hagin transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de les declaracions liquidacions individuals en què s'origini l'excés.

No obstant això, el grup d'entitats pot optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan sigui procedent en virtut del que disposa el capítol II del títol VIII d'aquesta Llei, sense que en aquest cas pugui efectuar-ne la compensació en declaracions liquidacions agregades posteriors, sigui quin sigui el període de temps transcorregut fins que la devolució es faci efectiva. Als empresaris o professionals que optin per aplicar el

règim del grup no els és aplicable el que disposen els articles 115.dos i 116 d'aquesta Llei.

En cas que es deixi d'aplicar el règim especial del grup d'entitats i quedin quantitats pendents de compensació per a les entitats integrades en el grup, aquestes quantitats s'han d'imputar a les esmentades entitats proporcionalment al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial hauria estat aplicable, aplicant a aquest efecte el que disposa l'article 121 d'aquesta Llei.

3a Disposar d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i serveis utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les operacions a què es refereix l'article 163 octies. u d'aquesta Llei. Aquest sistema ha de reflectir la utilització successiva dels esmentats béns i serveis fins a la seva aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació ha d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que han de ser homogenis per a totes les entitats del grup i mantenir-se durant tots els períodes en què sigui aplicable el règim especial, llevat que es modifiquin per causes raonables, que s'han de justificar en la mateixa memòria.

Aquest sistema d'informació s'ha de conservar durant el termini de prescripció de l'impost.

Cinc. En cas que alguna de les entitats integrades en el grup d'entitats presenti una declaració liquidació individual extemporània, s'han d'aplicar els recàrrecs i els interessos que, si s'escau, siguin procedents d'acord amb l'article 27 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que a aquests efectes tingui cap incidència el fet que s'hagi inclòs originàriament el saldo de la declaració liquidació individual, si s'escau, presentada, en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats.

Quan la declaració liquidació agregada corresponent al grup d'entitats es presenti extemporàniament, els recàrrecs que estableix l'article 27 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'han d'aplicar sobre el seu resultat, i és responsable del seu ingrés l'entitat dominant.

Sis. Les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats han de respondre solidàriament del pagament del deute tributari derivat d'aquest règim especial.

Set. No portar o no conservar el sistema d'informació a què es refereix l'obligació 3a de l'apartat quatre es considera infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 2 per cent del volum d'operacions del grup.

Les inexactituds o omissions en el sistema d'informació a què es refereix l'obligació 3a de l'apartat quatre es consideren infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 10 per cent de l'import dels béns i serveis adquirits a tercers a què es refereixi la informació inexacta o omesa.

D'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 180 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les sancions previstes en els dos paràgrafs anteriors són compatibles amb les que siguin procedents per l'aplicació dels articles 191, 193, 194 i 195 de l'esmentada Llei. La imposició de les sancions establertes en aquest apartat impedeixen la qualificació de les infraccions tipificades als articles 191 i 193 de l'esmentada Llei com a greus o molt greus per no portar, portar incorrectament o no conservar el sistema d'informació a què es refereix l'obligació 3a de l'apartat quatre.

L'entitat dominant és subjecte infractor pels incompliments de les obligacions específiques del règim

especial del grup d'entitats. Les altres entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats responen solidàriament del pagament d'aquestes sancions.

Les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats han de respondre de les infraccions derivades dels incompliments de les seves pròpies obligacions tributàries.

Vuit. Les actuacions dirigides a comprovar el compliment adequat de les obligacions de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats s'entenen amb l'entitat dominant, com a representant d'aquest. Igualment, les actuacions es poden entendre amb les entitats dependents, que han d'atendre l'Administració tributària.

Les actuacions de comprovació o investigació realitzades a qualsevol entitat del grup d'entitats interrompen el termini de prescripció de l'impost referent al total d'entitats del grup des del moment en què l'entitat dominant en tingui coneixement formal.

Les actes i liquidacions que derivin de la comprovació d'aquest règim especial s'estenen a l'entitat dominant.

S'entén que concorre la circumstància d'especial complexitat prevista a l'article 150.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan s'apliqui aquest règim especial.»

Article quart. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

S'introdueixen les següents modificacions a la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. Queda derogat l'apartat 4 de l'article 51.

Dos. S'hi introdueix un article 52 bis amb la redacció següent:

«Article 52 bis. *Devolució parcial pel gasoil d'ús professional.*

1. Els titulars dels vehicles esmentats a l'apartat 2 que compleixin els requisits que s'hi estableixen tenen dret a una devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs satisfet o suportat respecte al gasoil d'ús general que s'hagi utilitzat com a carburant en el motor d'aquells.

2. Els vehicles a què es refereix l'apartat 1 són els següents:

a) Els vehicles de motor o conjunts de vehicles acoblats destinats exclusivament al transport de mercaderies per carretera, per compte d'altri o per compte propi, i amb un pes màxim autoritzat igual o superior a 7,5 tones.

b) Els vehicles de motor destinats al transport de passatgers, regular o ocasional, inclosos en les categories M2 o M3 de les establertes a la Directiva 70/156/CEE del Consell, de 6 de febrer de 1970, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'homologació dels vehicles de motor i dels seus remolcs.

c) Els taxis. A aquests efectes s'entén per taxi el turisme destinat al servei públic de viatgers sota llicència municipal i proveït d'aparell taxímetre.

3. Els titulars dels vehicles esmentats a l'apartat anterior han d'estar en possessió del corresponent títol administratiu que, si s'escau, habiliti per a l'exercici de l'activitat, d'acord amb el que preveu la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i la seva normativa de desplegament. Igualment, aquests titulars han d'estar en possessió dels permisos i les autoritzacions necessaris per a l'exercici de la seva activitat que hagin d'expedir les autoritats autonòmiques o locals.

Quan es tracti de titulars no residents en el territori espanyol amb residència o establiment permanent a la

resta del territori de la Unió Europea, han d'estar en possessió de les autoritzacions administratives que estableixi la normativa del respectiu Estat membre per a l'exercici de l'activitat corresponent.

4. La base de la devolució està constituïda pel resultat de multiplicar algun dels coeficients correctors a què es refereix l'apartat 5 següent pel volum de gasoil que hagi estat adquirit per l'interessat i destinat a la seva utilització com a carburant en els vehicles esmentats a l'apartat 2 anterior, fins i tot contingut en barreges amb biocarburants. La base així determinada s'ha d'expressar en milers de litres.

5. Per prendre en consideració la temperatura mitjana de subministrament del gasoil i el volum mitjà de biocarburants presents en el gasoil, s'estableixen els coeficients correctors següents:

a) Gasoils d'ús general diferents dels compresos a la lletra b) següent: 0,998.

b) Productes que compleixin les especificacions tècniques del gasoil d'automoció però que, pel seu contingut en biocarburants i d'acord amb la normativa vigent en matèria d'especificacions tècniques, requereixin un etiquetatge específic en els punts de venda: el coeficient corrector està constituït pel resultat de multiplicar la quantitat de gasoil que hagi tributat al tipus de l'epígraf 1.3 (expressada en tant per u) continguda en el producte, pel factor 0,998522. El valor obtingut s'arrodoneix al tercer decimal.

El ministre d'Economia i Hisenda pot revisar, per primera vegada amb efectes a partir de l'1 de gener de 2008, el valor del coeficient corrector establert a la lletra a) anterior i el factor establert a la lletra b) anterior quan, sobre la base de les dades disponibles, s'apreciïn variacions rellevants de les dades relatives a la temperatura mitjana en l'àmbit territorial intern i a la proporció mitjana en què els biocarburants estan finalment presents en el gasoil posat a consum en l'àmbit territorial intern amb aplicació del tipus de l'epígraf 1.3.

6. a) El tipus de la devolució, expressat en euros per 1.000 litres, és l'import positiu resultant de restar la quantitat de 269,86 euros del tipus impositiu de l'epígraf 1.3 vigent en el moment de generar-se el dret a la devolució.

b) El tipus de la devolució pot ser modificat per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

c) La quantia màxima de la devolució a percebre no ha d'excedir la que correspondria a 50.000 litres per vehicle i any, llevat que es tracti de taxis, cas en què la quantia màxima de la devolució no ha d'excedir la que correspondria a 5.000 litres per taxi i any. El ministre d'Economia i Hisenda pot disposar el fraccionament d'aquests límits per aplicar-los en relació amb períodes de temps inferiors a un any.

7. El procediment per a la pràctica de la devolució l'ha d'establir el ministre d'Economia i Hisenda i pot comprendre, entre d'altres, els aspectes següents:

a) L'obligació que els interessats s'inscriguin en un registre específic i que presentin declaracions tributàries que incloguin les dades de la seva activitat que siguin rellevants per a la gestió i comprovació de la devolució.

b) L'obligació que els interessats utilitzin mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil respecte del qual sol·licitin la devolució. En els casos en què se n'estableixi, la utilització obligatòria de mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil respecte del qual se sol·licita la devolució té la consideració de declaració tributària per mitjà de la qual se sol·licita la devolució.

c) L'obligació, per a les entitats emissores dels esmentats mitjans de pagament específics i per als venedors de gasoil que els acceptin, de proporcionar a

l'Administració Tributària la informació derivada de la seva utilització pels sol·licitants de la devolució.

8. La utilització dels mitjans de pagament específics a què es refereix l'apartat 7 anterior per tal de simular una adquisició de gasoil que indègudament generi el dret a la devolució regulada en aquest article constitueix infracció tributària greu i se sanciona amb una multa pecuniària proporcional del triple de l'import de l'adquisició simulada, amb un import mínim de 3.000 euros. Als efectes de la imputació de la responsabilitat per la comissió d'aquestes infraccions, tenen la consideració d'autors els titulars dels referits mitjans de pagament, llevat del cas de sostracció d'aquests degudament denunciada.

9. La utilització de gasoil pel qual se sol·licita la devolució regulada en aquest article en motors diferents dels dels vehicles esmentats a l'apartat 2 està prohibida. La inobservança d'aquesta prohibició constitueix una infracció tributària greu que se sanciona d'acord amb el que preveu l'article 55.

10. El que estableix l'apartat anterior s'entén sense perjudici de les responsabilitats en què incorrin els qui subministren gasoil pel qual se sol·licita la devolució a persones no autoritzades per rebre'l. Als efectes de l'aplicació del que preveuen els articles 8.6 i 15.11, el gasoil pel qual se sol·licita la devolució té la consideració de gasoil al qual s'ha aplicat un tipus reduït per raó de la seva destinació.»

Tres. Es modifica el paràgraf f) de l'apartat 1 de l'article 66, que queda redactat en els termes següents:

«f) Les embarcacions i els vaixells d'esbarjo o d'esports nàutics d'una eslora màxima que no excedeixi els quinze metres, matriculats per afectar-los exclusivament a l'exercici d'activitats de lloguer.

Aquesta exempció està condicionada a les limitacions i al compliment dels requisits establerts per al lloguer de vehicles. En tot cas, s'entén que no hi ha activitat de lloguer quan l'embarcació sigui cedida pel titular per al seu arrendament, sempre que el titular o una persona que hi estigui vinculada rebi per qualsevol títol un dret d'ús total o parcial sobre l'esmentada embarcació o sobre qualsevol altra de la qual sigui titular el cessionari o una persona vinculada al cessionari. Per a l'aplicació d'aquest paràgraf es consideren persones vinculades aquelles en les quals concorren les condicions que preveu l'article 79 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit.»

Quatre. Es modifiquen els paràgrafs j) i k) de l'apartat 1 de l'article 66, que queden redactats en els termes següents:

«j) Les aeronaus matriculades a nom d'empreses de navegació aèria.

En el cas d'aeronaus arrendades a empreses de navegació aèria i matriculades a nom seu, l'exempció no és aplicable quan l'arrendador o persones vinculades a aquest resultin en el seu conjunt usuaris finals de l'aeronau en un percentatge superior al 5 per 100 de les hores de vol realitzades per aquesta durant un període de dotze mesos consecutius. Per a l'aplicació d'aquest paràgraf es consideren persones vinculades aquelles en les quals concorren les condicions que preveu l'article 79 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit.

k) Les aeronaus matriculades per ser cedides en arrendament exclusivament a empreses de navegació aèria.

L'exempció no és aplicable quan la persona al nom de la qual es matriculi l'aeronau o les persones vinculades a ella resultin en el seu conjunt usuaris finals de l'aeronau en un percentatge superior al 5 per 100 de les hores de vol realitzades per aquesta durant un període de dotze mesos consecutius. Per a l'aplicació d'aquest paràgraf es consideren persones vinculades aquelles

en les quals concorren les condicions previstes a l'article 79 de la Llei de l'impost sobre el valor afegit.»

Cinc. Es modifica l'article 71, que queda redactat en els termes següents:

«Article 71. *Liquidació i pagament de l'impost.*

1. L'impost ha de ser objecte d'autoliquidació i ingress pel subjecte passiu en el lloc, la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

2. Quan es tracti de vehicles usats, l'autoliquidació ha de ser visada per l'Administració Tributària, en la forma que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, amb caràcter previ a la matriculació definitiva davant l'òrgan competent. Quan la quota resultant de l'autoliquidació sigui inferior a la que resultaria d'aplicar els preus mitjans de venda aprovats pel ministre d'Economia i Hisenda, el visat a què es refereix aquest paràgraf només s'ha de fer una vegada que el valor consignat com a base imposable sigui comprovat d'acord amb el que preveu l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Els preus mitjans que s'han de considerar són els vigents en el moment en què l'interessat sol·licita el visat davant l'Administració tributària. Així mateix, s'ha de procedir a la comprovació del valor declarat quan no hi hagi un preu mitjà de venda aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda per al vehicle a què es refereixi l'autoliquidació presentada.

El termini màxim per fer la comprovació és de trenta dies, comptats a partir de la posada a disposició del vehicle davant l'Administració tributària. El transcurso d'aquest termini sense que s'hagi realitzat la comprovació determina l'acceptació del valor declarat per l'obligat tributari. A efectes del còmput del termini és aplicable el que disposa l'apartat 2 de l'article 104 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. Per fer la matriculació definitiva del mitjà de transport, s'ha d'acreditar el pagament de l'impost o, si s'escau, el reconeixement de la no-subjecció o de l'exempció.

Tractant-se de vehicles usats, l'acreditació del pagament de l'impost s'efectua per mitjà de l'autoliquidació visada per l'Administració tributària en què consti l'ingrés del seu import al Tresor Públic.»

SECCIÓ 3a ALTRES NORMES TRIBUTÀRIES

Article cinquè. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

U. S'afegeix un nou número 5 a l'article 27, amb la redacció següent:

«5. L'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 2 anterior es redueix en el 25 per cent sempre que es realitzi l'ingrés total de l'import restant del recàrrec en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei obert amb la notificació de la liquidació de l'esmentat recàrrec i sempre que es realitzi l'ingrés total de l'import del deute resultant de l'autoliquidació extemporània o de la liquidació practicada per l'Administració derivada de la declaració extemporània, en el moment de la seva presentació o en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei, respectivament, o sempre que es realitzi l'ingrés en el termini o terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament de l'esmentat deute que l'Administració tributària hagi concedit amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament hagi sol·licitat en el moment de presentar l'autoliquidació extemporània

o amb anterioritat a la finalització del termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei obert amb la notificació de la liquidació resultant de la declaració extemporània.

L'import de la reducció practicada d'acord amb el que disposa aquest apartat s'exigeix sense altre requisit que la notificació a l'interessat, quan no s'hagin realitzat els ingressos a què es refereix el paràgraf anterior en els terminis previstos inclosos els corresponents a l'acord d'ajornament o fraccionament.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 29, que queda redactat en els termes següents:

«3. En desplegament del que disposa aquest article, les disposicions reglamentàries poden regular les circumstàncies relatives al compliment de les obligacions tributàries formals.

En particular, s'han de determinar els casos en què l'aportació dels llibres registre s'hagi d'efectuar de manera periòdica i per mitjans telemàtics.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 41, que queda redactat en els termes següents:

«3. Llevat del que disposa l'apartat 2 de l'article 42 d'aquesta Llei, la responsabilitat assoleix la totalitat del deute tributari exigint en període voluntari.

Quan hagi transcorregut el termini voluntari de pagament que es concedeixi al responsable sense fer l'ingrés, s'ha d'iniciar el període executiu i s'ha d'exigir els recàrrecs i els interessos que siguin procedents.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 42, que queda redactat en els termes següents:

«2. També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent i, si s'escau, del de les sancions tributàries, inclosos el recàrrec i l'interès de demora del període executiu, quan siguin procedents, fins a l'import del valor dels béns o drets que s'hagin pogut embargar o alienar per l'Administració tributària, les persones o entitats següents:

a) Les que siguin causants o col·laborin en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària.

b) Les que, per culpa o negligència, incompleixin les ordres d'embargament.

c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laborin o consentin en l'aixecament dels béns o drets embargats, o dels béns o drets sobre els quals s'hagi constituït la mesura cautelar o la garantia.

d) Les persones o entitats depositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laborin o consentin en l'aixecament d'aquells.»

Cinc. S'afegeixen dos nous paràgrafs g) i h) a l'apartat 1 de l'article 43, amb la redacció següent:

«g) Les persones o entitats que tinguin el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte, de les persones jurídiques o en les quals es doni una voluntat rectora comuna amb aquestes, quan resulti acreditat que les persones jurídiques han estat creades o utilitzades de manera abusiva o fraudulenta per eludir la responsabilitat patrimonial universal davant la Hisenda pública i hi hagi unicitat de persones o esferes econòmiques, o confusió o desviació patrimonial. La responsabilitat s'estén a les obligacions tributàries i a les sancions de les esmentades persones jurídiques.

h) Les persones o entitats de les quals els obligats tributaris tinguin el control efectiu, total o parcial, o en les quals es doni una voluntat rectora comuna amb els esmentats obligats tributaris, per les obligacions tribu-

tàries d'aquests, quan resulti acreditat que aquestes persones o entitats han estat creades o utilitzades de manera abusiva o fraudulenta com a mitjà d'elusió de la responsabilitat patrimonial universal davant la Hisenda pública, sempre que concorrin, ja sigui una unitat de persones o esferes econòmiques, ja sigui una confusió o desviació patrimonial.

En aquests casos la responsabilitat també s'estén a les sancions.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 57, que queda redactat en els termes següents:

«1. El valor de les rendes, productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària pot ser comprovat per l'Administració tributària a través dels mitjans següents:

a) Capitalització o imputació de rendiments al percentatge que la llei de cada tribut assenyali.

b) Estimació per referència als valors que figurin en els registres oficials de caràcter fiscal.

L'estimació per referència pot consistir en l'aplicació dels coeficients multiplicadors que determini i publiqui l'Administració tributària competent, en els termes que s'estableixin per reglament, als valors que figurin en el registre oficial de caràcter fiscal que es prengui com a referència als efectes de la valoració de cada tipus de béns. Tractant-se de béns immobles, el registre oficial de caràcter fiscal que s'ha de prendre com a referència als efectes de determinar els coeficients multiplicadors per a la valoració dels esmentats béns és el cadastre immobiliari.

c) Preus mitjans en el mercat.

d) Cotitzacions en mercats nacionals i estrangers.

e) Dictamen de perits de l'Administració.

f) Valor assignat als béns en les pòlisses de contractes d'assegurances.

g) Valor assignat per a la taxació de les finques hipotecades en compliment del que preveu la legislació hipotecària.

h) Preu o valor declarat corresponent a altres transmissions del mateix bé, tenint en compte les circumstàncies d'aquestes, realitzades dins el termini que s'estableixi per reglament.

i) Qualsevol altre mitjà que determini la llei pròpia de cada tribut.»

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 112, que queda redactat en els termes següents:

«1. Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària i intentada almenys dues vegades en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud seva, s'han de fer constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. És suficient un sol intent quan el destinatari consti com a desconegut en l'esmentat domicili o lloc.

En aquest cas s'ha de citar l'interessat o el seu representant per ser notificats per compareixença per mitjà d'anuncis que s'han de publicar, per una sola vegada per a cada interessat, al «Butlletí Oficial de l'Estat» o als butlletins de les comunitats autònomes o de les províncies, segons l'Administració de la qual procedeixi l'acte que es pretén notificar i l'àmbit territorial de l'òrgan que el dicti. La publicació en el butlletí oficial corresponent s'ha d'efectuar els dies cinc i vint de cada mes o, si s'escau, el dia hàbil immediatament posterior.

Cada Administració tributària pot convenir amb el butlletí oficial corresponent al seu àmbit territorial de competències que tots els anuncis a què es refereix el paràgraf anterior, amb independència de quin sigui

l'àmbit territorial dels òrgans d'aquesta Administració que els dictin, es publiquin exclusivament en l'esmentat butlletí oficial. El conveni, que és aplicable a les citacions que s'hagin d'anunciar a partir de la publicació oficial, pot contenir previsions sobre recursos, mitjans adequats per a la pràctica dels anuncis i dates de publicació.

Aquests anuncis també es poden exposar a l'oficina de l'Administració tributària corresponent a l'últim domicili fiscal conegut. En el cas que l'últim domicili conegut radiqui a l'estranger, l'anunci es pot exposar al consolat o secció consular de l'ambaixada corresponent.

L'Administració tributària pot portar a terme els anteriors anuncis mitjançant l'ús i la utilització de mitjans informàtics, electrònics i telemàtics en els termes que estableixi la normativa tributària.»

Vuit. Es modifica l'apartat 5 de l'article 155, que queda redactat en els termes següents:

«5. S'entén produïda i notificada la liquidació i, si s'escau, imposada i notificada la sanció, en els termes de les propostes formulades, si transcorreguts deu dies, comptats des de l'endemà de la data de l'acta, no s'ha notificat a l'interessat l'acord de l'òrgan competent per liquidar en què es ratifiquen els errors materials que pugui contenir l'acta amb acord.

Confirmades les propostes, el dipòsit efectuat s'aplica al pagament d'aquestes quantitats. Si s'ha presentat un aval o certificat d'assegurança de caució, l'ingrés s'ha de fer en el termini a què es refereix l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei, o en el termini o terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària hagi concedit amb les esmentades garanties i que l'obligat al pagament hagi sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei.»

Nou. Es modifica l'apartat 5 de l'article 174, que queda redactat en els termes següents:

«5. En el recurs o reclamació contra l'acord de declaració de responsabilitat es pot impugnar el pressupost de fet habilitador i les liquidacions a què abasta l'esmentat pressupost, sense que com a conseqüència de la resolució d'aquests recursos o reclamacions es puguin revisar les liquidacions que hagin adquirit ferma per a altres obligats tributaris, sinó únicament l'import de l'obligació del responsable que hagi interposat el recurs o la reclamació.

No obstant això, en els casos previstos a l'apartat 2 de l'article 42 d'aquesta Llei no es poden impugnar les liquidacions a què abasta el pressupost esmentat, sinó l'abast global de la responsabilitat.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 180, que queda redactat en els termes següents:

«1. Si l'Administració tributària estima que la infracció pot ser constitutiva de delictes contra la Hisenda Pública, ha de passar el tant de culpa a la jurisdicció competent, o remetre l'expedient al Ministeri Fiscal i s'ha d'abstenir de seguir el procediment administratiu, que queda suspès mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma, tingui lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal.

La sentència condemnatòria de l'autoritat judicial impedeix la imposició de sanció administrativa.

Si no s'ha apreciat l'existència de delictes, l'Administració tributària ha d'iniciar o continuar les seves actuacions d'acord amb els fets que els tribunals hagin considerat provats, i s'ha de reprendre el còmput del termini de prescripció en el punt en què estava quan es va suspendre.

Les actuacions administratives efectuades durant el període de suspensió s'han de tenir per inexistents.»

Onze. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 182, que queden redactats en els termes següents:

«1. Han de respondre solidàriament del pagament de les sancions tributàries, derivades d'un deute tributari o no, les persones o entitats que estiguin en els supòsits dels paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 i en els de l'apartat 2 de l'article 42 d'aquesta Llei, en els termes establerts a l'article esmentat. El procediment per declarar i exigir la responsabilitat solidària és el que preveu l'article 175 d'aquesta Llei.

2. Responen subsidiàriament del pagament de les sancions tributàries les persones o entitats que estiguin en els supòsits dels paràgrafs a), g) i h) de l'apartat 1 de l'article 43 d'aquesta Llei, en els termes establerts a l'article esmentat.

El procediment per declarar i exigir la responsabilitat subsidiària és el que preveu l'article 176 d'aquesta Llei.»

Dotze. S'afegeix un apartat 4 a l'article 186, que queda redactat en els termes següents:

«4. Quan s'imposi la sanció prevista a l'article 202.3 d'aquesta Llei es poden imposar, a més, les sancions accessòries que preveu l'apartat 1 d'aquest article.»

Tretze. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 188, que queda redactat en els termes següents:

«a) En els supòsits previstos en el paràgraf a) de l'apartat anterior, quan s'hagi interposat contra la regularització o la sanció el corresponent recurs contenciós administratiu o, en el cas d'haver-se presentat un aval o certificat d'assegurança de caució en substitució del dipòsit, quan no s'ingressin les quantitats derivades de l'acta amb acord en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei o en els terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament que hagi concedit l'Administració tributària amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució.»

Catorze. Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 3 de l'article 188, que queda redactat en els termes següents:

«a) Que es realitzi l'ingrés total de l'import restant de l'esmentada sanció en el termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei o en el termini o terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària hagi concedit amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament hagi sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini de l'apartat 2 de l'article 62 d'aquesta Llei.»

Quinze. Es modifica l'article 202, que queda redactat en els termes següents:

«Article 202. *Infracció tributària per incomplir les obligacions relatives a la utilització i a la sol·licitud del número d'identificació fiscal o d'altres números o codis.*

1. Constitueix infracció tributària l'incompliment de les obligacions relatives a la utilització del número d'identificació fiscal i d'altres números o codis establerts per la normativa tributària o duanera.

La infracció prevista en aquest apartat és lleu, llevat que constitueixi infracció greu d'acord amb el que disposa l'apartat següent.

La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 150 euros.

2. La infracció prevista a l'apartat 1 és greu quan es tracti de l'incompliment dels deutes que específicament incumbeixen a les entitats de crèdit en relació amb la utilització del número d'identificació fiscal en els comptes o operacions o en el lliurament o abonament dels xecs al portador.

La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del cinc per cent de les quantitats indegudament abonades o carregades, o de l'import de l'operació o dipòsit que s'hauria d'haver cancel·lat, amb un mínim de 1.000 euros.

L'incompliment dels deutes relatius a la utilització del número d'identificació fiscal en el lliurament o abonament dels xecs al portador se sanciona amb una multa pecuniària proporcional del cinc per cent del valor facial de l'efecte, amb un mínim de 1.000 euros.

3. També constitueix infracció tributària comunicar dades falses o falsejades en les sol·licituds de número d'identificació fiscal provisional o definitiu.

La infracció prevista en aquest apartat és molt greu.

La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 30.000 euros.»

Setze. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 208, alhora que l'apartat 3 actual passa a ser l'apartat 4. El nou apartat 3 queda redactat en els termes següents:

«3. Els procediments sancionadors garanteixen als afectats per aquests els drets següents:

a) A ser notificat dels fets que se li imputin, de les infraccions que aquests fets puguin constituir i de les sancions que, si s'escau, se li puguin imposar, així com de la identitat de l'instructor, de l'autoritat competent per imposar la sanció i de la norma que atribueixi aquesta competència.

b) A formular al·legacions i utilitzar els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.

c) Els altres drets reconeguts per l'article 34 d'aquesta Llei.»

Disset. S'afegeix un apartat 4 a la disposició addicional sisena amb el contingut següent:

«4. La publicació de la revocació del número d'identificació fiscal assignat a les persones jurídiques o entitats en el "Butlletí Oficial de l'Estat" determina que el registre públic corresponent, en funció del tipus d'entitat de què es tracti, procedeixi a estendre en el full obert a l'entitat a la qual afecti la revocació una nota marginal en què s'ha de fer constar que, d'ara endavant, no es pot realitzar cap inscripció que afecti aquesta, llevat que es rehabiliti l'esmentat número o s'assigni un nou número d'identificació fiscal.

Així mateix, ha de determinar que les entitats de crèdit no realitzin càrrecs o abonaments en els comptes o dipòsits de què disposin les persones jurídiques o entitats sense personalitat als quals es revocui el número d'identificació fiscal, mentre no es produeixi la rehabilitació de l'esmentat número o l'assignació a la persona jurídica o entitat afectada d'un nou número d'identificació fiscal.

El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici del compliment per l'entitat de les obligacions tributàries pendents, per a la qual cosa s'ha d'utilitzar transitòriament el número d'identificació fiscal revocat.»

CAPÍTOL II

Altres normes

Article sisè. *Modificació de la Llei de 28 de maig de 1862, del notariat.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei de 28 de maig de 1862, del notariat:

U. Es modifica l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«Article 17.

1. El notari ha de redactar escriptures matrius, intervenir pòlisses, estendre i autoritzar actes, expedir còpies, testimonis, legitimacions i legalitzacions i forma protocols i llibres registre d'operacions.

Les escriptures públiques tenen com a contingut propi les declaracions de voluntat, els actes jurídics que impliquin prestació de consentiment, els contractes i els negocis jurídics de totes classes.

Es escriptura matriu l'original que el notari ha de redactar sobre el contracte o acte sotmès a la seva autorització, signada pels atorgadors, pels testimonis instrumentals, o de coneixement si s'escau, i signada pel mateix notari i on figura el seu signe.

Es primera còpia el trasllat de l'escriptura matriu que té dret a obtenir per primera vegada cadascun dels atorgadors. Als efectes de l'article 517.2.4t de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, es considera títol executiu la còpia que l'interessat sol·liciti que s'expedeixi amb aquest caràcter. Expedida la còpia el notari ha d'inserir mitjançant una nota a la matriu la data d'expedició i l'interessat que la va sol·licitar.

Les pòlisses intervingudes tenen com a contingut exclusiu els actes i contractes de caràcter mercantil i financer que siguin propis del tràfic habitual i ordinari d'almenys un dels seus atorgants, i queden exclosos del seu àmbit els altres actes i negocis jurídics, especialment els immobiliaris.

El notari ha de conservar en el llibre registre o en el protocol ordinari l'original de la pòlissa, en els termes que es disposi per reglament.

Als efectes del que disposa l'article 517.2.5è de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, es considera títol executiu el testimoni expedit pel notari de l'original de la pòlissa degudament conservada al llibre registre o la còpia autoritzada d'aquesta, acompanyada de la certificació a què es refereix l'article 572.2 de la Llei esmentada.

Les actes notariales tenen com a contingut la constatació de fets o la percepció que en tingui el notari, sempre que per la seva índole no es puguin qualificar d'actes i contractes, així com els seus judicis o qualificacions.

S'entén per protocol la col·lecció ordenada de les escriptures matrius autoritzades durant un any, i s'ha de formalitzar en un o més toms enquadernats, foliats amb lletres i amb la resta de requisits que es determinin a les instruccions del cas. Al llibre registre han de constar per ordre, separadament i diàriament, totes les operacions en què hagin intervingut.

2. Als efectes de la deguda col·laboració del notari i de la seva organització corporativa amb les administracions públiques, els notaris estan obligats a portar índexs informatitzats i, si s'escau, en suport paper dels documents protocol·litzats i intervinguts. El notari ha de vetllar per la més estricta veracitat dels índexs, i també per la seva correspondència amb els documents públics autoritzats i intervinguts, i és responsable de qualsevol discrepància que hi hagi entre aquells i aquests, així com de l'incompliment dels seus terminis de remissió. Per reglament s'ha de determinar el contingut d'aquests índexs, i es pot delegar en el Consell

General del Notariat l'addició de noves dades, així com la concreció de les seves característiques tècniques d'elaboració, remissió i conservació.

El Consell General del Notariat ha de formar un índex únic informatitzat amb l'agregació dels índexs informatitzats que els notaris han de remetre als col·legis notariales. A aquests efectes, amb la periodicitat i en els terminis establerts per reglament, els notaris han de remetre els índexs telemàticament a través de la seva xarxa corporativa i amb les garanties degudes de confidencialitat als col·legis notariales, que els han de remetre, per idèntic mitjà, al Consell General del Notariat.

3. Correspon al Consell General del Notariat proporcionar informació estadística en l'àmbit de la seva competència, així com subministrar tota la informació de l'índex que sigui necessària a les administracions públiques que, de conformitat amb la Llei, puguin accedir al seu contingut, i a aquest efecte pot crear una unitat especialitzada.

En particular, i sense perjudici d'altres formes de col·laboració que puguin ser procedents, el Consell General del Notariat ha de subministrar a les administracions tributàries la informació que conté l'índex únic informatitzat amb transcendència tributària que requereixin per al compliment de les seves funcions i s'han d'atènyer al que disposa l'article 94.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha de permetre l'accés telemàtic directe de les administracions tributàries a l'índex i recollir del notari per a la seva remissió posterior la còpia de l'instrument públic a què es refereixi la sol·licitud d'informació quan aquesta s'efectuï a través del Consell.»

Dos. Es modifica l'article 23, que queda redactat en els termes següents:

«Article 23.

Els notaris han de donar fe en les escriptures públiques i en les actes que per la seva índole especial ho requereixin del fet que coneixen les parts o que s'han assegurat de la seva identitat pels mitjans supletoris que estableixen les lleis i reglaments.

Són mitjans supletoris d'identificació, en defecte del coneixement personal del notari, els següents:

a) L'afirmació de dues persones, amb capacitat civil, que coneguin l'atorgant i siguin conegudes del notari, sent aquells responsables de la identificació.

b) La identificació d'una de les parts contractants per l'altra part, sempre que d'aquesta última en doni fe de coneixement el notari.

c) La referència a carnets o documents d'identitat amb retrat i signatura expedits per les autoritats públiques, que tingui com a objecte identificar les persones.

El notari, en aquest cas, ha de respondre de la concordància de les dades personals, fotografia i signatura estampats en el document d'identitat exhibit, amb les del compareixent.

d) La confrontació de la signatura amb l'indubtable d'un instrument públic anterior en què el notari hagi donat fe de coneixement del signant.

El notari que doni fe de coneixement d'algun dels atorgadors, induït a error sobre la personalitat d'aquests per l'actuació maliciosa d'ells mateixos o d'altres persones, no incorre en responsabilitat criminal, la qual s'ha d'exigir únicament quan procedeixi amb dol. En aquest cas el notari, sense perjudici d'això, ha de ser immediatament sotmès a expedient de correcció disciplinària amb l'obligació d'indemnitzar els danys i perjudicis que s'hagin produït per aquest error a tercers interessats.

Si es tracta d'escriptures públiques relatives a actes o contractes pels quals s'adquireixin, declaren, consti-

tueixin, transmetin, gravin, modifiquin o extingeixin el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, o a qualssevol altres amb transcendència tributària, els compareixents han d'acreditar davant el notari autoritzant els seus números d'identificació fiscal i els de les persones o entitats en representació de les quals actuïn, dels quals n'ha de quedar constància a l'escriptura.»

Tres. Es modifica l'article 24, que queda redactat en els termes següents:

«Article 24.

En qualsevol instrument públic el notari ha de consignar-hi el nom i veïnatge, els noms i el veïnatge dels testimonis, i el lloc, l'any i el dia de l'atorgament.

Els notaris, en la seva consideració de funcionaris públics, han de vetllar per la regularitat no només formal sinó material dels actes o negocis jurídics que autoritzin o intervingui, per la qual cosa estan subjectes a un deure especial de col·laboració amb les autoritats judicials i administratives.

En conseqüència, aquest deure especial exigeix del notari el compliment de les obligacions que en l'àmbit de la seva competència estableixin les autoritats.

A les escriptures relatives a actes o contractes pels quals es declari, transmetin, gravin, modifiquin o extingeixin a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles s'han d'identificar, quan la contraprestació consisteixi en tot o en part en diners o en un signe que ho representi, els mitjans de pagament utilitzats per les parts. Amb aquesta finalitat, i sense perjudici del seu desplegament reglamentari ulterior, s'ha d'identificar si el preu es va rebre amb anterioritat o en el moment de l'atorgament de l'escriptura, la seva quantia, així com si es va fer en metàl·lic, xec, bancari o no, i, si s'escau, nominatiu o al portador, un altre instrument de gir o bé mitjançant transferència bancària.

Igualment, a les escriptures públiques esmentades el notari hi ha d'incorporar la declaració prèvia del moviment dels mitjans de pagament aportades pels compareixents quan sigui procedent presentar-la en els termes previstos en la legislació de prevenció del blanqueig de capitals. Si l'obligat a fer-ho no s'aporta la declaració, el notari ha de fer constar aquesta circumstància a l'escriptura i ho ha de comunicar a l'òrgan corresponent del Consell General del Notariat.

A les escriptures públiques a què es refereixen aquest article i l'article 23 d'aquesta Llei, el Consell General del Notariat ha de subministrar a l'Administració tributària, d'acord amb el que disposa l'article 17 d'aquesta Llei, la informació relativa a les operacions en què s'hagi incomplert l'obligació de comunicar al notari el número d'identificació fiscal perquè consti en l'escriptura, així com els mitjans de pagament utilitzats i, si s'escau, la negativa a identificar els mitjans de pagament. Aquestes dades han de constar als índexs informatitzats.»

Article setè. *Modificació de la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei hipotecària, de 8 de febrer de 1946:

U. Es modifica l'article 21, que queda redactat en els termes següents:

«Article 21.

1. Els documents relatius a contractes o actes que s'hagin d'inscriure han d'expressar, com a mínim, totes les circumstàncies que necessàriament ha de contenir la inscripció i siguin relatives a les persones dels atorgadors, a les finques i als drets inscrits.

2. Les escriptures públiques relatives a actes o contractes pels quals es declari, constitueixin, transmetin, gravin, modifiquin o extingeixin a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, quan la contraprestació consisteixi, en tot o en part, en diners o en un signe que ho representi, han d'expressar, a més de les circumstàncies previstes en el paràgraf anterior, la identificació dels mitjans de pagament utilitzats per les parts, en els termes que preveu l'article 24 de la Llei del notariat, de 28 de maig de 1862.»

Dos. Es modifica l'article 254 que queda redactat en els termes següents:

«Article 254.

1. No es pot fer cap inscripció al Registre de la propietat sense que s'acrediti prèviament el pagament dels impostos establerts o que estableixin les lleis, si els merita l'acte o contracte que s'hi pretengui inscriure.

2. No s'ha de practicar cap inscripció en el Registre de la propietat de títols relatius a actes o contractes pels quals s'adquireixin, es declari, es constitueixin, es transmetin, es gravin, es modifiquin o s'extingeixin el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, o a qualssevol altres amb transcendència tributària, quan no hi constin tots els números d'identificació fiscal dels compareixents i, si s'escau, de les persones o entitats en representació de les quals actuïn.

3. No s'ha de practicar cap inscripció en el Registre de la propietat de títols relatius a actes o contractes pels quals es declari, constitueixin, transmetin, gravin, modifiquin o extingeixin a títol oneros el domini i els altres drets reals sobre béns immobles, quan la contraprestació consisteixi, en tot o en part, en diners o un signe que ho representi, si el fedatari públic ha fet constar a l'escriptura la negativa dels compareixents a identificar, en tot o en part, les dades o documents relatius als mitjans de pagament utilitzats.

4. Les escriptures a què es refereixen els números 2 i 3 anteriors s'entenen afectades d'un defecte solucionable. La falta només s'entén solucionada quan es presenti davant el Registre de la propietat una escriptura en què constin tots els números d'identificació fiscal i en què s'identifiquin tots els mitjans de pagament utilitzats.»

Article vuitè. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

Es modifica l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que queda redactat en els termes següents:

«Article 108.

1. La transmissió de valors, admesos o no a negociació en un mercat secundari oficial, està exempta de l'impost sobre el valor afegit i de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

2. Queden exceptuades del que disposa l'apartat anterior les transmissions realitzades al mercat secundari, així com les adquisicions en els mercats primaris com a conseqüència de l'exercici dels drets de subscripció preferent i de conversió d'obligacions en accions o mitjançant qualsevol altra forma, de valors, i tributen per la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats com a transmissions oneroses de béns immobles, en els casos següents:

a) Quan els valors o les participacions transmesos o adquirits representin parts alíquotes del capital social o patrimoni de societats, fons, associacions i altres entitats l'actiu de les quals estigui constituït almenys en un 50 per 100 per immobles situats en el territori espanyol,

o en l'actiu dels quals s'incloguin valors que li permetin exercir el control en una altra entitat l'actiu de la qual estigui integrat almenys en un 50 per 100 per immobles radicats a Espanya, sempre que, com a resultat de la transmissió o adquisició, l'adquirent obtingui una posició que li permeti exercir el control sobre aquestes entitats o, una vegada obtingut l'esmentat control, hi augmenti la quota de participació.

Als efectes del còmput del 50 per 100 de l'actiu constituït per immobles, s'han de tenir en compte les regles següents:

1a Per fer el còmput de l'actiu, els valors nets comptables de tots els béns s'han de substituir pels respectius valors reals determinats a la data en què tingui lloc la transmissió o adquisició.

2a No s'han de tenir en compte els immobles, llevat dels terrenys i solars, que formin part de l'actiu circulat de les entitats l'objecte social exclusiu de les quals consisteixi en l'exercici d'activitats empresarials de construcció o promoció immobiliària.

3a El còmput s'ha de fer en la data en què tingui lloc la transmissió o adquisició dels valors o participacions, i a aquests efectes el subjecte passiu està obligat a formar un inventari de l'actiu en l'esmentada data i a facilitar-lo a l'Administració tributària a requeriment d'aquesta.

4a L'actiu total a computar s'ha de minorar en l'import del finançament aliè amb venciment igual o inferior a 12 mesos, sempre que s'hagi obtingut en els 12 mesos anteriors a la data en què es produeixi la transmissió dels valors.

Si es tracta de societats mercantils, s'entén obtingut aquest control quan directament o indirectament s'assoleixi una participació en el capital social superior al 50 per 100. A aquests efectes també es computen com a participació de l'adquirent els valors de les altres entitats que pertanyin al mateix grup de societats.

En els casos de transmissió de valors a la mateixa societat tenidora dels immobles per a la seva posterior amortització per aquesta, s'entén a efectes fiscals que té lloc el fet imposable definit en aquesta lletra a). En aquest cas és subjecte passiu l'accionista que, com a conseqüència de les esmentades operacions, obtingui el control de la societat, en els termes abans indicats.

b) Quan els valors transmesos hagin estat rebuts per les aportacions de béns immobles realitzades en ocasió de la constitució o ampliació de societats, o l'ampliació del seu capital social, sempre que entre la data d'aportació i la de transmissió no hagi transcorregut un termini de tres anys.

3. En les transmissions o adquisicions de valors a què es refereix l'apartat 2 anterior s'aplica el tipus corresponent a les transmissions oneroses de béns immobles, sobre el valor real dels referits béns calculat d'acord amb les regles contingudes en la normativa vigent de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Amb aquesta finalitat es pren com a base imposable:

a) En els casos a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional sobre el valor real de la totalitat de les partides de l'actiu que, als efectes de l'aplicació d'aquesta norma, s'hagin de computar com a immobles, que correspongui al percentatge total de participació que es passi a tenir en el moment de l'obtenció del control o, una vegada obtingut, onerosament o lucrativament, l'esmentat control, al percentatge en què augmenti la quota de participació.

Quan els valors transmesos representin parts alíquotes del capital social o patrimoni d'entitats en l'actiu de les quals s'inclogui una participació que permeti

exercir el control en altres entitats, per determinar la base imposable només s'han de tenir en compte els immobles d'aquelles l'actiu de les quals estigui integrat almenys en un 50 per 100 per immobles.

b) En els supòsits a què es refereix la lletra b) de l'apartat 2 anterior, la part proporcional del valor real dels immobles que van ser aportats al seu moment corresponent a les accions o participacions transmeses.

4. Les excepcions regulades a l'apartat 2 d'aquest article no són aplicables a les transmissions de valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial, sempre que la transmissió es produeixi amb posterioritat al termini d'un any des de l'admissió a negociació dels esmentats valors. A aquests efectes, per al còmput del termini d'un any no s'han de tenir en compte els períodes en què s'hagi suspès la negociació dels valors.

No obstant això, quan la transmissió de valors es realitzi en l'àmbit d'ofertes públiques de venda o d'ofertes públiques d'adquisició, no és necessari el compliment del termini previst al paràgraf anterior.»

Article novè. *Modificació de la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 48 de la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la funció estadística pública, que queda redactat en els termes següents:

«3. En els restants casos, correspon a l'Institut Nacional d'Estadística la potestat sancionadora que l'ha d'exercir, a través del seu president, tal com estableix l'article 54 d'aquesta Llei. No obstant això, quan es tracti d'infraccions a les estadístiques dels intercanvis de béns entre estats membres de la Unió Europea, correspon la potestat sancionadora al director del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.»

Article desè. *Modificació del Text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 7, que queda redactat en els termes següents:

«2. S'entén per sòl de naturalesa urbana:

a) El classificat o definit pel planejament urbanístic com a urbà, urbanitzat o equivalent.

b) Els terrenys que tinguin la consideració d'urbanitzables o aquells per als quals els instruments d'ordenació territorial i urbanística prevegin o permetin el seu pas a la situació de sòl urbanitzat, sempre que estiguin inclosos en sectors o àmbits espacials delimitats, així com els altres sòls d'aquest tipus a partir del moment d'aprovació de l'instrument urbanístic que estableixi les determinacions per al seu desplegament.

c) L'integrat de forma efectiva en la trama de dotacions i serveis propis dels nuclis de població.

d) L'ocupat pels nuclis o assentaments de població aïllats, si s'escau, del nucli principal, sigui quin sigui l'hàbitat en què es localitzen i amb independència del grau de concentració de les edificacions.

e) El sòl transformat per comptar amb els serveis urbans establerts per la legislació urbanística o, si no, per disposar d'accés rodat, proveïment d'aigua, evacuació d'aigües i subministrament d'energia elèctrica.

f) El que estigui consolidat per l'edificació, en la forma i amb les característiques que estableixi la legislació urbanística.

S'exceptua de la consideració de sòl de naturalesa urbana el que integri els béns immobles de característiques especials».

Dos. Es modifica l'article 38, que queda redactat en els termes següents:

«Article 38. *Constància documental i registral de la referència cadastral.*

La referència cadastral dels béns immobles ha de figurar en els instruments públics, manaments i resolucions judicials, expedients i resolucions administratives i en els documents on constin els fets, actes o negocis de transcendència real relatius al domini i altres drets reals, contractes d'arrendament o de cessió per qualsevol títol de l'ús de l'immoble, contractes de subministrament d'energia elèctrica, projectes tècnics o qualssevol altres documents relatius als béns immobles que es determinin per reglament. Així mateix, s'ha de fer constar al Registre de la propietat, en els casos legalment previstos».

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 40, que queda redactat en els termes següents:

«1. Estan obligats a aportar la referència cadastral dels béns immobles:

a) Davant l'autoritat judicial o administrativa competent per instruir o resoldre un procediment que afecti els béns immobles inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, els titulars de drets reals o amb transcendència real sobre els esmentats béns immobles.

b) Davant notari, els requeridors o atorgants del document notarial en què consti el fet, l'acte o el negoci constituït sobre l'immoble de què es tracti.

c) Davant el Registre de la propietat, els qui sol·licitin del registrador la pràctica d'un assentament registral relatiu a béns immobles.

d) Davant les companyies prestadores del subministrament a què es refereix l'article 38 d'aquesta Llei, els qui contractin els esmentats subministraments i, en els contractes privats d'arrendament o de cessió per qualsevol títol de l'ús de l'immoble, els arrendadors o cedents.

e) Llevat dels supòsits previstos en els paràgrafs anteriors, les parts o interessats han de consignar per si l'esmentada referència en els documents que atorguin o expedixin.»

Quatre. Es modifica l'article 42, que queda redactat en els termes següents:

«Article 42. *Termini d'aportació.*

La referència cadastral dels béns immobles s'ha d'aportar davant l'autoritat judicial o administrativa en el termini de 10 dies a comptar d'aquell en què es practiqui el requeriment corresponent; davant el notari, amb anterioritat a l'autorització del document i davant el registrador de la propietat, durant el termini de despatx d'aquell. En els altres casos, la referència cadastral s'ha d'aportar en el moment de l'expedició del document o de la signatura del contracte.

Quan als immobles els falti la referència cadastral en el moment en què ha de ser aportada, segons el que preveu el paràgraf anterior, els obligats a què es refereix l'article 40 d'aquesta Llei l'han de comunicar a l'autoritat judicial o administrativa de què es tracti, o a la corresponent companyia prestadora del servei de subministrament d'energia elèctrica, en el termini d'un mes des que els sigui notificada.»

Cinc. Es modifica el paràgraf b) de l'article 70, que queda redactat en els termes següents:

«b) L'incompliment del deure d'aportar la referència cadastral a què es refereix l'article 40 d'aquesta Llei, o l'aportació d'una referència cadastral falsa o falsejada. No obstant això, els obligats queden exonerats de responsabilitat quan l'esmentada referència no existeixi o no pugui ser coneguda pels mitjans a què es refereix l'article 41.1 d'aquesta Llei o directament a través de l'oficina virtual del cadastre.»

Sis. Es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria primera, que queda redactat en els termes següents:

«1. La classificació de béns immobles rústics i urbans que estableix aquesta Llei és aplicable a partir del primer procediment de valoració col·lectiva de caràcter general que es realitzi amb posterioritat a l'1 de gener de 2003, i s'han de mantenir fins aquell moment els immobles que figurin o es donin d'alta al cadastre la naturalesa que els correspondria d'acord amb la normativa anterior a la Llei 48/2002, de 23 de desembre, del cadastre immobiliari.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les construccions ubicades en sòl rústic que no siguin indispensables per al desenvolupament de les explotacions agrícoles, ramaderes o forestals, mantenen la seva naturalesa urbana fins a la realització, amb posterioritat a l'1 de gener de 2006, d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, sigui quina sigui la classe d'immobles a què aquest es refereixi.

En cas que aquest procediment es refereixi a immobles urbans, s'ha de determinar simultàniament un nou valor cadastral per a tots els immobles que disposin d'una construcció en sòl de naturalesa rústica. Aquests valors, mentre no s'aprovin les noves normes reglamentàries de valoració d'immobles rústics, s'obtenen per l'aplicació de les regles següents:

a) El valor del sòl de la superfície ocupada per les construccions es determina per aplicació dels mòduls específics que s'aprovin per ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

b) El valor de la construcció s'obté per aplicació d'identiques regles a les que es determinin per a l'obtenció del valor de les construccions dels béns immobles urbans en la ponència de valors de la qual porta causa el procediment de valoració col·lectiva.

c) El valor cadastral de l'immoble resulta de la suma de dos components, de les quals la primera es calcula mitjançant la suma dels valors resultants de les regles anteriors afectada pel coeficient de referència al mercat vigent per als immobles urbans, i la segona està constituïda, si s'escau, pel valor cadastral vigent del sòl de l'immoble no ocupat per construccions.

En defecte d'una norma específica, al procediment de determinació del valor cadastral i de la base liquidable de l'impost sobre béns immobles dels immobles rústics a què es refereix aquest apartat li és aplicable la regulació pròpia del procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, especialment pel que fa a la competència per a la determinació del valor cadastral i de la base liquidable, a la realització del tràmit d'audiència, a la notificació i efectivitat dels valors cadastrals i bases liquidables i a la impugnació dels actes que es dictin.

Als municipis en què es realitzi el procediment de valoració col·lectiva general a què es refereix aquest apartat i fins que entri en vigor l'esmentat desplegament reglamentari, s'han d'aplicar aquestes mateixes regles a la valoració tant de les variacions que experimentin les construccions en sòl rústic, com de les noves construccions que sobre aquest s'aixequin.»

Article onzè. *Modificació del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

U. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 76 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb el contingut següent:

«3. Els ajuntaments poden exigir l'acreditació de la presentació de la declaració cadastral de nova construcció per a la tramitació del procediment de concessió de la llicència que autoritzi la primera ocupació dels immobles. En cas que l'ajuntament s'hagi acollit al procediment de comunicació a què es refereix l'apartat anterior, en comptes de l'acreditació de la declaració es pot exigir la informació complementària que sigui necessària per a la remissió de la comunicació.»

Dos. Es modifica l'article 99, que queda redactat en els termes següents:

«Article 99. *Justificació del pagament de l'impost.*

1. Els qui sol·licitin davant la prefectura provincial de Trànsit la matriculació o la certificació d'aptitud per circular d'un vehicle han d'acreditar prèviament el pagament de l'impost.

2. Les direccions provincials de Trànsit no han de tramitar el canvi de titularitat administrativa d'un vehicle mentre el titular registral no hagi acreditat el pagament de l'impost corresponent al període impositiu de l'any anterior a aquell en què es realitza el tràmit.

3. Als efectes de l'acreditació anterior, els ajuntaments o les entitats que exerceixin les funcions de recaptació per delegació, en finalitzar el període voluntari, han de comunicar informàticament al Registre de vehicles de la Direcció General de Trànsit l'impagament del deute corresponent al període impositiu de l'any en curs. La inexistència d'anotacions per impagament en el Registre de vehicles implica, als únics efectes de realització del tràmit, l'acreditació anteriorment assenyalada».

Tres. Es modifica la disposició transitòria divuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria divuitena. *Règim de base líquidable i de bonificació de determinats immobles en l'Impost sobre béns immobles.*

Als immobles rústics valorats d'acord amb el que estableix l'apartat 1 de la disposició transitòria primera del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, els és aplicable, fins a la realització d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general per a immobles d'aquesta classe, la reducció a què es refereix l'article 67 i, si s'escau, la bonificació que hagi acordat l'ajuntament d'acord amb l'article 74.2. En tots dos casos, aquests beneficis fiscals s'apliquen únicament sobre la primera component del valor cadastral, d'acord amb el que descriu l'esmentada disposició transitòria primera.

Als efectes del que estableix el paràgraf anterior, el component individual de la reducció a què es refereix l'article 68 d'aquesta Llei és, en cada any, la diferència positiva entre la primera component del valor cadastral de l'immoble el primer exercici de la seva vigència i el seu valor base. Aquest valor base és el resultat de multiplicar la primera component del valor cadastral de l'immoble pel coeficient, no inferior a 0,5 ni superior a 1, que estableixi l'ordenança fiscal de l'impost. En defecte de determinació per l'ordenança, s'aplica el coeficient 0,5.»

Quatre. S'afegeix una disposició transitòria dinovena, que queda redactada en els termes següents:

«Dinovena. *Justificació del pagament de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.*

Mentre la Direcció General de Trànsit no habiliti els procediments informàtics necessaris per permetre la comunicació a què es refereix l'article 99.3 d'aquesta Llei, les direccions provincials de Trànsit han d'exigir, per a la realització del tràmit de canvi de titularitat administrativa, el rebut que acrediti el pagament de l'impost corresponent a l'any immediatament anterior a aquell en què es realitza el tràmit.»

Disposició addicional primera. *Definició de paradís fiscal, de nul·la tributació i d'efectiu intercanvi d'informació tributària.*

1. Tenen la consideració de paradís fiscal els països o territoris que es determinin per reglament.

Deixen de tenir la consideració de paradís fiscal els països o territoris que signin amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació o un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària en què expressament s'estableixi que deixen de tenir aquesta consideració, des del moment en què aquests convenis o acords s'apliquin.

Es països o territoris a què es refereix el paràgraf anterior tornen a tenir la consideració de paradís fiscal a partir del moment en què aquests convenis o acords es deixin d'aplicar.

2. Hi ha nul·la tributació quan al país o territori de què es tracti no s'apliqui un impost idèntic o anàleg a l'impost sobre la renda de les persones físiques, a l'impost sobre societats o a l'impost sobre la renda de no residents, segons correspongui.

Als efectes del que preveu aquesta disposició, tenen la consideració d'impost idèntic o anàleg els tributs que tinguin com a finalitat la imposició de la renda, encara que parcialment, amb independència que el seu objecte sigui la mateixa renda, els ingressos o qualsevol altre element indiciari d'aquesta. En el cas de l'impost sobre la renda de les persones físiques, també tenen aquesta consideració les cotitzacions a la Seguretat Social en les condicions que es determinin per reglament.

Es considera que s'aplica un impost idèntic o anàleg quan el país o territori de què es tracti tingui subscrit amb Espanya un conveni per evitar la doble imposició internacional que sigui aplicable, amb les especialitats que s'hi preveuen.

3. Hi ha intercanvi efectiu d'informació tributària amb els països o territoris als quals sigui aplicable:

a. Un conveni per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació, sempre que en aquest conveni no s'estableixi expressament que el nivell d'intercanvi d'informació tributària és insuficient als efectes d'aquesta disposició; o

b. Un acord d'intercanvi d'informació en matèria tributària, sempre que en aquest acord s'estableixi expressament que el nivell d'intercanvi d'informació tributària és suficient als efectes d'aquesta disposició.

No obstant això, es poden fixar per reglament els supòsits en què, per raó de les limitacions de l'intercanvi d'informació, no hi hagi intercanvi efectiu d'informació tributària.

4. Les normes de cada tribut poden establir especialitats en l'aplicació de les normes que conté aquesta disposició.

5. S'habilita el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que regula en aquesta disposició addicional.

Disposició addicional segona. *Mesures aplicables als contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques que exerceixin determinades activitats econòmiques.*

1. Addicionalment als supòsits previstos en el Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, estan subjectes a un percentatge de retenció de l'1 per 100 els rendiments d'activitats econòmiques que es determinin pel mètode d'estimació objectiva, en els supòsits i les condicions que s'estableixin per reglament.

2. Per al càlcul dels límits d'exclusió del mètode d'estimació objectiva s'han de tenir en compte no només les activitats econòmiques exercides pel contribuent, sinó també les realitzades pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en les quals participin qualsevol dels anteriors, en què concorrin les circumstàncies següents:

Que les activitats econòmiques desenvolupades siguin idèntiques o similars. A aquests efectes s'entenen que són idèntiques o similars les activitats econòmiques classificades en el mateix grup a l'impost sobre activitats econòmiques.

Que hi hagi una direcció comuna d'aquestes activitats, compartint mitjans personals o materials.

Disposició addicional tercera. *Agilitació de procediments d'assignació del número d'identificació fiscal.*

Les administracions públiques han d'habilitar els procediments necessaris per agilitar l'assignació del número d'identificació fiscal a les persones o entitats a les quals pugui resultar exigible als efectes del que preveu l'article 23 de la Llei de 28 de maig de 1862, del notariat.

Aquests procediments inclouen l'ús de mitjans telemàtics i poden comptar amb la col·laboració del notari atorgant.

Disposició addicional quarta.

Els òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda i de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en un marc de diàleg amb les diverses instàncies representatives del personal, han d'articular les mesures oportunes per assegurar l'adequació de l'activitat desenvolupada pels funcionaris dels cossos tècnics d'Hisenda, d'Auditoria i Comptabilitat i de Gestió Cadastral en l'exercici de les funcions encomanades al Ministeri d'Economia i Hisenda i a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, actuant sobre els instruments d'ordenació de la política de recursos humans de cada àmbit respectiu. Amb aquesta finalitat els òrgans competents han d'iniciar un estudi del conjunt d'aquests instruments dirigit a l'elaboració d'un pla operatiu de recursos humans d'acord amb els criteris següents:

a) Estructura dels llocs de treball que permeti el desenvolupament de la carrera administrativa i la promoció professional en cada àmbit funcional.

b) Adequació del contingut i característiques dels llocs de treball a les especials condicions del seu desenvolupament, tenint en compte, entre altres aspectes, la complexitat i dificultat de les tasques assignades, la preparació tècnica exigida i la responsabilitat inherent al seu exercici.

c) Adequació dels plans de formació i del contingut dels processos de formació interna.

Disposició addicional cinquena. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda per acordar la concessió pel Tresor d'avànçaments de tresoreria a càrrec de la liquidació definitiva dels tributs cedits i de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat.*

U. Amb la finalitat d'acostar el finançament de les entitats locals a l'evolució real dels tributs cedits per l'Estat s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè, en

l'últim trimestre de l'any, pugui acordar, si l'evolució així ho aconsella, la concessió pel Tresor d'avànçaments de tresoreria a càrrec de la liquidació definitiva de la cessió de rendiments recaptadors d'impostos estatals i de la participació en tributs de l'Estat corresponent a l'any immediatament anterior, a favor dels municipis inclosos en l'àmbit subjectiu d'aplicació dels articles 111 i 122 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, així com de les províncies i ens assimilats a què es refereixen els articles 135 i 145 d'aquest mateix text legal.

Dos. Els avançaments s'han de tramitar d'ofici i poden assolir un import de fins al set per cent de la base de càlcul utilitzada per a la fixació inicial dels lliuraments a compte corresponents a la cessió de rendiments recaptadors d'impostos estatals, al Fons Complementari de Finançament, a la participació en tributs de l'Estat dels municipis exclosos d'aquella cessió, a la participació en el fons d'aportació a l'assistència sanitària, així com la participació derivada de l'aplicació dels règims especials, regulades a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any a què es refereixen aquells avançaments.

Tres. Els avançaments de tresoreria han de ser cancel·lats en el moment en què es practiqui la liquidació definitiva del sistema de finançament local corresponent a l'exercici respecte del qual s'hagin concedit.

Quatre. Aquesta disposició addicional entra en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta Llei, i és aplicable en relació amb la liquidació definitiva corresponent a l'any 2005.

Disposició addicional sisena. *Regulació de les operacions financeres a l'impost sobre el valor afegit i a l'impost general indirecte canari.*

El Govern ha d'efectuar un estudi del règim aplicable en els impostos generals sobre vendes als serveis financers i al funcionament de les normes sobre deduccions en aquest sector que permeti, tenint en compte la normativa comunitària, remetre, si s'escau, en el termini de dotze mesos a les Corts Generals un projecte de llei en què s'estableixi una nova regulació d'aquestes matèries a l'impost sobre el valor afegit i, en concordança, a l'impost general indirecte canari.

Disposició addicional setena. *Aplicació del règim especial del grup d'entitats a l'impost sobre el valor afegit i de les modificacions en operacions vinculades i procediments amistosos.*

1. El que disposa el capítol IX del títol IX de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, tal com queda redactat per aquesta Llei, és aplicable en relació amb les operacions l'impost de les quals es meriti a partir de l'1 de gener de 2008. Per reglament s'han d'establir els requisits, termes i condicions per al compliment de les obligacions que derivin de la seva realització.

2. Les obligacions de documentació a què es refereix l'apartat 2 de l'article 16 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, segons la redacció que en fa aquesta Llei, són exigibles a partir dels 3 mesos següents a l'entrada en vigor de la norma que les desplegui. Fins a aquella data són aplicables les disposicions vigents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei en matèria de documentació de les operacions vinculades i règim sancionador, i no són constitutives d'infracció tributària les valoracions efectuades pels contribuents quan apliquin correctament algun dels mètodes de valoració previstos a l'apartat 4 de l'article 16 de l'esmentat text refós segons la redacció que en fa aquesta Llei.

3. El que preveu l'apartat 5 de la disposició addicional primera del Text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, segons la redacció que en fa aquesta Llei, és aplica-

ble a partir de l'entrada en vigor de la norma que desplegui l'esmentada disposició addicional.

Disposició addicional vuitena. *Aplicació del règim especial del grup d'entitats a l'impost general indirecte canari.*

El que disposa el capítol VIII del títol III de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries, tal com queda redactat per aquesta Llei, és aplicable en relació amb les operacions l'impost de les quals es meriti a partir de l'1 de gener de 2008. Per reglament s'han d'establir els requisits, els termes i les condicions per al compliment de les obligacions que derivin de la seva realització.

Disposició addicional novena.

En el marc general de transparència en la gestió pública, l'Agència Tributària ha de remetre a les Corts Generals, en els dos primers mesos de cada any, informació detallada dels objectius fixats per a aquest any i, amb periodicitat semestral, dels resultats de la seva activitat.

Disposició transitòria primera. *Referència cadastral en determinats contractes de subministraments.*

En els contractes en vigor dels subministraments a què es refereix l'article 38 del Text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, que s'hagin subscrit amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, aquells a càrrec dels quals sigui procedent efectuar el cobrament de les corresponents factures han d'aportar la referència cadastral a les companyies prestadores dels subministraments, en el termini de sis mesos a partir de l'esmentada entrada en vigor.

Per fer-ho l'Administració tributària ha de dissenyar un procediment que permeti facilitar a les companyies subministradores les referències cadastrals corresponents als immobles afectats pels subministraments. Per als casos en què a través d'aquest procediment no es puguin assignar les referències cadastrals, les companyies subministradores han de comunicar a l'Administració tributària les dades identificatives d'aquelles a càrrec de les quals sigui procedent efectuar el cobrament de les corresponents factures, perquè l'Administració tributària pugui requerir-los l'aportació de les referències cadastrals.

Disposició transitòria segona. *Aplicació transitòria de la consideració de paradís fiscal.*

Mentre no es determinin per reglament els països o territoris que tenen la consideració de paradís fiscal, tenen aquesta consideració els països o territoris que preveu l'article 1 del Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, pel qual es determinen els països o territoris a què es refereixen els articles 2, apartat 3, número 4, de la Llei 17/1991, de 27 de maig, de mesures fiscals urgents, i 62 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

Disposició transitòria tercera.

El que disposen els apartats dos i tres de l'article tercer és aplicable a les operacions l'impost sobre el valor afegit de les quals es meriti a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quarta. *Responsabilitat tributària per l'aixecament del vel.*

La responsabilitat tributària que estableix l'apartat quatre de l'article cinquè d'aquesta Llei es pot exigir quan els pressupostos de fet determinants de la responsabilitat concorrin a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena. *Comprovació de valors.*

La nova redacció de l'apartat 1 de l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, establerta a l'apartat cinc de l'article cinquè d'aquesta Llei és aplicable a totes les comprovacions de valors que realitzi l'Administració tributària a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. *Potestat sancionadora estadística.*

La competència atribuïda a l'article novè d'aquesta Llei al director del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària s'estén a totes les sancions que s'hagin d'imposar a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. *Supressió del tràmit d'audiència en el delictes fiscal.*

La nova redacció de l'article 180 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, és aplicable a les actuacions i procediments que s'estiguin tramitant a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria vuitena. *Adaptació de les societats gestores d'entitats de capital de risc i societats de capital de risc la gestió de les quals no estigui encomanada a una societat gestora.*

Les societats gestores d'entitats de capital de risc i les societats de capital de risc la gestió de les quals no estigui encomanada a una societat gestora disposen del termini de sis mesos, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per adaptar-se al que disposa l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, segons la redacció que en fa la disposició final segona d'aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. *Terminis d'aprovació del tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles i de les ponències de valors, de notificació de valors cadastrals i de lliurament dels padrons cadastrals.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici 2007, el termini establert a l'article 72.6 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, per aprovar els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles pels ajuntaments afectats per procediments de valoració col·lectiva de caràcter general que hagin de tenir efecte l'1 de gener de 2008 s'amplia fins al 31 d'octubre de 2007. Dels corresponents acords se n'ha de donar trasllat a la Direcció General del Cadastre dins l'esmentat termini.

Igualment s'amplia fins al 31 d'octubre de 2007 el termini per a l'aprovació i publicació de les ponències de valors, sigui quina sigui la seva classe, i, fins a l'1 de març de 2008, el termini per a la notificació individual dels valors cadastrals resultants, sense perjudici de la seva efectivitat des de l'1 de gener de l'esmentat exercici.

Als municipis afectats per un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general amb efectivitat l'1 de gener de 2008, el lliurament del corresponent padró cadastral ha de tenir lloc abans de l'1 de maig de l'esmentat any.

Disposició transitòria desena. *Aplicació l'any 2007 del règim de base liquidable i de bonificació de determinats immobles a l'impost sobre béns immobles.*

Per a la determinació de la base liquidable corresponent a l'impost sobre béns immobles que es meriti l'1 de gener de 2007 dels immobles rústics valorats d'acord amb el que dis-

posa l'apartat 1 de la disposició transitòria primera del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, els ajuntaments poden aprovar l'ordenança fiscal que fixi el coeficient previst a la disposició transitòria divuitena del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals abans de l'1 de març de 2007, data en què ho han d'haver comunicat a la Direcció General del Cadastre, la qual ha de determinar i notificar els valors cadastrals dels esmentats immobles per a aquest període impositiu, juntament amb les bases liquidables que els corresponguin, abans de l'1 de maig de 2007.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 10è 1, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les prestacions de serveis i els lliuraments de béns accessoris a aquestes que constitueixin el servei postal universal i estiguin reservades a l'operador al qual se n'encomana la prestació, d'acord amb la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 24 de l'article 10è 1, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els lliuraments de béns que hagin estat utilitzats pel transmissor en la realització d'operacions exemptes de l'impost en virtut del que estableix aquest article, sempre que al subjecte passiu no se li hagi atribuït el dret a fer la deducció total o parcial de l'impost suportat en fer l'adquisició, afectació o importació dels esmentats béns o dels seus elements components.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, es considera que al subjecte passiu no se li ha atribuït el dret a fer la deducció parcial de les quotes suportades quan hagi utilitzat els béns o serveis adquirits exclusivament en la realització d'operacions exemptes que no originin el dret a la deducció, encara que s'hi hauria d'haver aplicat la regla de prorrata.

El que disposa aquest número no s'aplica:

- a) Als lliuraments de béns d'inversió que es realitzin durant el seu període de regularització.
- b) Quan siguin procedents les exempcions establertes als apartats 20, 21 i 22 anteriors.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 21 bis, amb la redacció següent:

«5.1r Són responsables subsidiaris de les quotes tributàries corresponents a les operacions gravades que hagin de satisfer els subjectes passius els destinataris d'aquestes que siguin empresaris o professionals, que hagin raonablement de presumir que l'impost repercutit o que hauria hagut de repercutir l'empresari o professional que les realitza, o qualsevol dels que hagin efectuat l'adquisició i el lliurament dels béns de què es tracti, no hagi estat ni sigui objecte de declaració i ingress.

2n A aquests efectes, es considera que els destinataris de les operacions esmentades al número anterior han de presumir raonablement que l'impost repercutit o que s'hauria hagut de repercutir no ha estat ni serà objecte de declaració i ingress, quan, com a conseqüència d'això, hagin satisfet per ells un preu notòriament anòmal.

S'entén per preu notòriament anòmal:

- a) El que sigui sensiblement inferior al corresponent als esmentats béns en les condicions en què s'ha

adquisició anterior de béns idèntics.

b) El que sigui sensiblement inferior al preu d'adquisició dels esmentats béns per part de qui n'ha efectuat el lliurament.

Per a la qualificació del preu de l'operació de notòriament anòmal, l'Administració tributària ha d'estudiar la documentació de què disposi, així com l'aportada pels destinataris, i valorar, quan sigui possible, altres operacions realitzades en el mateix sector econòmic que tinguin un alt grau de similitud amb l'analitzada, per tal de quantificar el valor normal de mercat dels béns existents en el moment de realització de l'operació.

No es considera preu notòriament anòmal aquell que es justifiqui per l'existència de factors econòmics diferents de l'aplicació de l'impost.

3r Per a l'exigència d'aquesta responsabilitat l'Administració tributària ha d'acreditar l'existència d'un impost repercutit o que s'hauria hagut de repercutir que no ha estat objecte de declaració i ingress.

4t Una vegada que l'Administració tributària hagi constatat la concurrència dels requisits establerts en els apartats anteriors ha de declarar la responsabilitat d'acord amb el que disposa l'article 41.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Quatre. Es fa una nova redacció del número 3 de l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«3. Si hi ha vinculació entre les parts que intervenen en una operació subjecta a l'impost i no exempta, o no subjecta al que preveu l'article 9.8è d'aquesta Llei, la seva base imposable és el seu valor normal de mercat.

La vinculació es pot provar per qualsevol dels mitjans admesos en dret. Es considera que hi ha vinculació en els casos següents:

a) En cas que una de les parts interventores sigui un subjecte passiu de l'impost sobre societats o un contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, quan així es dedueixi de les normes reguladores dels esmentats impostos que siguin aplicables.

b) En les operacions realitzades entre els subjectes passius i les persones que hi estiguin lligades per relacions de caràcter laboral o administratiu.

c) En les operacions realitzades entre el subjecte passiu i el seu cònjuge o els seus parents consanguinis fins al tercer grau inclusivament.

d) En les operacions realitzades entre una entitat sense fins lucratiu a què es refereix l'article 2 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, sobre règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge i els seus fundadors, associats, patrons, representants estatutaris, membres dels òrgans de govern, els cònjuges o parents fins al tercer grau inclusivament de qualsevol d'ells.

e) En les operacions realitzades entre una entitat que sigui empresari o professional i qualsevol dels seus socis, associats, membres o partícips.

Aquesta regla de valoració només és aplicable quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el destinatari de l'operació no tingui dret a deduir totalment l'impost corresponent i la contraprestació pactada sigui inferior a la que correspondria en condicions de lliure competència.

b) Quan l'empresari o professional que realitzi el lliurament de béns o prestació de serveis determini les seves deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que no generi el dret a la deducció, la contraprestació pactada sigui inferior al valor normal de mercat.

c) Quan l'empresari o professional que realitzi el lliurament de béns o prestació de serveis determini les seves deduccions aplicant la regla de prorrata i, tractant-se d'una operació que generi el dret a la deducció, la contraprestació pactada sigui superior al valor normal de mercat.

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per valor normal de mercat aquell pel qual, per adquirir els béns o serveis en qüestió en aquest mateix moment, un destinatari, en la mateixa fase de comercialització en què s'efectuï el lliurament de béns o prestació de serveis, hauria de pagar en el territori d'aplicació de l'impost en condicions de lliure competència a un proveïdor independent.

Quan no hi hagi lliurament de béns o prestació de serveis comparable, s'entén per valor de mercat:

a) Respecte als lliuraments de béns, un import igual o superior al preu d'adquisició dels esmentats béns o béns similars o, a falta de preu de compra, al seu preu de cost, determinat en el moment del seu lliurament.

b) Respecte a les prestacions de serveis, la totalitat dels costos que la seva prestació suposi a l'empresari o professional.

A aquests efectes, és aplicable, quan sigui procedent, el que disposa l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.»

Cinc. S'afegeix un nou capítol VIII al títol III de la Llei, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VIII

Règim especial del grup d'entitats

Article 58 quater. *Delimitació del grup d'entitats.*

U. Poden aplicar el règim especial del grup d'entitats els empresaris o professionals que formin part d'un grup d'entitats. Es considera grup d'entitats el format per una entitat dominant i les seves entitats dependents, sempre que les seues d'activitat econòmica o establiments permanents de totes i cadascuna radiquin en el territori d'aplicació de l'impost.

Cap empresari o professional no pot formar part simultàniament de més d'un grup d'entitats.

Dos. S'entén per entitat dominant aquella que compleixi els següents requisits:

a) Que tingui personalitat jurídica pròpia.

b) Que tingui una participació, directa o indirecta, d'almenys el 50 per cent del capital social d'una altra o altres entitats.

c) Que l'esmentada participació es mantingui durant tot l'any natural en què s'apliqui el règim especial.

d) Que no sigui dependent de cap altra entitat establerta en el territori d'aplicació de l'impost que compleixi els requisits per ser considerada dominant.

Tres. Es considera entitat dependent aquella que, constituint un empresari o professional diferent de l'entitat dominant, estigui establerta en el territori d'aplicació de l'impost i en què l'entitat dominant tingui una participació que reuneixi els requisits continguts a les lletres b) i c) de l'apartat anterior. En cap cas un establiment permanent ubicat en el territori d'aplicació de l'impost no pot constituir pel seu compte una entitat dependent.

Quatre. Les entitats sobre les quals s'adquireixi una participació com la definida a la lletra b) de l'apartat dos anterior s'integren en el grup d'entitats amb efecte des de l'any natural següent al de l'adquisició de la participació. En el cas d'entitats de nova creació, la integració es produeix, si s'escau, des del moment de la

seva constitució, sempre que es compleixin els restants requisits necessaris per formar part del grup.

Cinc. Les entitats dependents que perdin aquesta condició queden excloses del grup d'entitats amb efecte des del període de liquidació en què es produeixi aquesta circumstància.

Article 58 quinques. *Condicions per a l'aplicació del règim especial del grup d'entitats.*

U. El règim especial del grup d'entitats s'aplica quan així ho acordin individualment les entitats que compleixin els requisits establerts a l'article anterior i optin per la seva aplicació. L'opció té una validesa mínima de 3 anys, sempre que es compleixin els requisits exigibles per a l'aplicació del règim especial, i s'entén prorrogada llevat de renúncia, que s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa l'article 58 octies. quatre. 1a d'aquesta Llei. Aquesta renúncia té una validesa mínima de 3 anys i s'ha d'efectuar de la mateixa manera.

Dos. Els acords a què es refereix l'apartat anterior s'han d'adoptar pels consells d'administració, o òrgans que exerceixen una funció equivalent, de les entitats respectives abans de l'inici de l'any natural en què hagi de resultar aplicable el règim especial.

Tres. Les entitats que d'ara endavant s'integrin en el grup i decideixin aplicar aquest règim especial han de complir les obligacions a què es refereixen els apartats anteriors abans de l'inici del primer any natural en què l'esmentat règim sigui aplicable.

Quatre. La falta d'adopció dins el termini i en la forma escaient dels acords als quals es refereixen els apartats u i dos d'aquest article determina la impossibilitat d'aplicar el règim especial del grup d'entitats per part de les entitats en què falti l'acord, sense perjudici de la seva aplicació, si s'escau, a la resta d'entitats del grup.

Cinc. El grup d'entitats pot optar per l'aplicació del que disposen els apartats u i tres de l'article 58 septies, cas en què s'ha de complir l'obligació que estableix l'article 58 octies. quatre. 3a, tots dos d'aquesta Llei.

Aquesta opció s'ha de referir al conjunt d'entitats que apliquin el règim especial i formin part del mateix grup d'entitats, i s'ha d'adoptar de conformitat amb el que disposa l'apartat dos d'aquest article.

En relació amb les operacions a què es refereix l'article 58 septies. u d'aquesta Llei, l'exercici d'aquesta opció suposa la facultat de renunciar a les exempcions regulades a l'article 10.è 1, sense perjudici que en resultin exemptes, si s'escau, les altres operacions que realitzin les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats. L'exercici d'aquesta facultat s'ha de realitzar amb els requisits, límits i condicions que es determinin per reglament.

Article 58 sexies. *Causes determinants de la pèrdua del règim especial del grup d'entitats.*

U. El règim especial regulat en aquest capítol es deixa d'aplicar per les causes següents:

1a La concurrència de qualsevol de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix l'article 53 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.

2a L'incompliment de l'obligació de confecció i conservació del sistema d'informació a què es refereix l'article 58 octies. quatre. 3a d'aquesta Llei.

La no-aplicació del règim especial regulat en aquest capítol per les causes anteriorment enunciades no impedeix la imposició, si s'escau, de les sancions que preveu l'article 58 octies. set d'aquesta Llei.

Dos. El cessament en l'aplicació del règim especial del grup d'entitats que estableix l'apartat anterior

produeix efecte en el període de liquidació en què es doni alguna d'aquestes circumstàncies i següents, i el total de les entitats integrants del grup ha de complir el conjunt de les obligacions establertes en aquesta Llei a partir de l'esmentat període.

Tres. En el cas que una entitat pertanyent al grup estigui al final de qualsevol període de liquidació en situació de concurs o en procés de liquidació, queda exclosa del règim especial del grup des de l'esmentat període. Això s'entén sense perjudici que es continuï aplicant el règim especial a la resta d'entitats que compleixi els requisits establerts a aquest efecte.

Article 58 septies. *Contingut del règim especial del grup d'entitats.*

U. Quan s'exerceixi l'opció que estableix l'article 58 quinques.cinc d'aquesta Llei, la base imposable dels lliuraments de béns i prestacions de serveis realitzats en el territori d'aplicació de l'impost entre entitats d'un mateix grup que apliquin el règim especial regulat en aquest capítol ha d'estar constituïda pel cost dels béns i serveis directament o indirectament, totalment o parcialment, utilitzats en la seva realització i pels quals s'hagi suportat o satisfet efectivament l'impost o la càrrega impositiva implícita. Quan els béns utilitzats tinguin la condició de béns d'inversió, la imputació del seu cost s'ha d'efectuar completament dins el període de regularització de quotes corresponents als esmentats béns que estableix l'article 40è, números 2 i 3, d'aquesta Llei.

No obstant això, als efectes del que disposen els articles 34 a 44 i 51, la valoració d'aquestes operacions s'ha de fer de conformitat amb els articles 22 i 23 d'aquesta Llei.

Dos. Cadascuna de les entitats del grup ha d'actuar, en les seves operacions amb entitats que no formin part del mateix grup, d'acord amb les regles generals de l'impost, sense que, a aquest efecte, el règim del grup d'entitats produeixi cap efecte.

Tres. Quan s'exerceixi l'opció que estableix l'article 58 quinques.cinc d'aquesta Llei, les operacions a què es refereix l'apartat u d'aquest article han de constituir un sector diferenciat de l'activitat, al qual s'han d'entendre afectes els béns i serveis directament o indirectament, totalment o parcialment, utilitzats en la realització de les esmentades operacions i pels quals s'hagi suportat o satisfet efectivament l'impost o la càrrega impositiva implícita.

Per excepció al que disposa el paràgraf 4t de l'article 34.è 1 d'aquesta Llei, els empresaris o professionals poden deduir íntegrament les quotes suportades o satisfetes o la càrrega impositiva implícita per l'adquisició o importació de béns i serveis destinats directament o indirectament, totalment o parcialment, a la realització d'aquestes operacions, sempre que els esmentats béns i serveis s'utilitzin en la realització d'operacions que generin el dret a la deducció d'acord amb el que preveu l'article 29è d'aquesta Llei. Aquesta deducció s'ha de practicar en funció de la destinació previsible dels esmentats béns i serveis, sense perjudici de la seva rectificació si aquell és alterat.

Quatre. L'import de les quotes deduïbles per a cada un dels empresaris o professionals integrats en el grup d'entitats és el que resulti de l'aplicació del que disposa el capítol I del títol II d'aquesta Llei i les regles especials establertes a l'apartat anterior. Aquestes deduccions s'han de practicar de forma individual per part de cadascun dels empresaris o professionals integrats en el grup d'entitats.

Determinat l'import de les quotes deduïbles per a cadascun dels esmentats empresaris o professionals, han de ser ells els qui individualment exerceixin aquest dret d'acord amb el que disposen els esmentats capítol i títol llevat del que disposa l'article 33.5 d'aquesta Llei.

No obstant això, quan un empresari o professional inclogui el saldo a compensar que resulti d'una de les seves declaracions liquidacions individuals en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats, no es pot efectuar la compensació d'aquest import en cap declaració liquidació individual corresponent a un període ulterior, amb independència que resulti aplicable o no amb posterioritat el règim especial del grup d'entitats.

Cinc. En cas que a les operacions realitzades per alguna de les entitats incloses en el grup d'entitats els sigui aplicable algun dels altres règims especials regulats en aquesta Llei, les operacions han de seguir el règim de deduccions que els correspongui segons els esmentats règims.

Article 58 octies. *Obligacions específiques en el règim especial del grup d'entitats.*

U. Les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats tenen les obligacions tributàries establertes en aquest capítol.

Dos. L'entitat dominant té la representació del grup davant l'Administració tributària canària. En aquest concepte, l'entitat dominant ha de complir les obligacions tributàries materials i formals específiques que deriven del règim especial del grup d'entitats.

Tres. Tant l'entitat dominant com cadascuna de les entitats dependents han de complir les obligacions que estableix l'article 59 d'aquesta Llei, excepte del pagament del deute tributari o de la sol·licitud de compensació o devolució; a aquest efecte, s'ha de procedir d'acord amb el que disposa l'obligació 2a de l'apartat següent.

Quatre. L'entitat dominant, sense perjudici del compliment de les seves obligacions pròpies, i amb els requisits, límits, terminis i condicions que determini per reglament el Govern de les Canàries, és responsable del compliment de les obligacions següents:

1a Comunicar a l'Administració tributària canària la informació següent:

a) El compliment dels requisits exigits, l'adopció dels acords corresponents i l'opció per l'aplicació del règim especial a què es refereixen els articles 58 quater i quinques d'aquesta Llei.

b) La relació d'entitats del grup que apliquin el règim especial, identificant les entitats que motivin qualsevol alteració en la composició respecte a la de l'any anterior, si s'escau.

c) La renúncia al règim especial, que s'ha d'exercir durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte, tant pel que fa a la renúncia del total d'entitats que apliquin el règim especial, com pel que fa a les renunciacions individuals.

d) L'opció que estableix l'article 58 quinques.cinc d'aquesta Llei.

2a Presentar les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats i procedir, si s'escau, a l'ingrés del deute tributari o a la sol·licitud de compensació o devolució que sigui procedent. Aquestes declaracions liquidacions agregades han d'integrar els resultats de les declaracions liquidacions individuals de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

Les declaracions liquidacions periòdiques agregades del grup d'entitats s'han de presentar una vegada presentades les declaracions liquidacions periòdiques individuals de cadascuna de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats.

El període de liquidació de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats l'ha de determinar el Govern de les Canàries.

Quan, per a un període de liquidació, la quantia total dels saldos a compensar a favor de les entitats

que apliquin el règim especial del grup d'entitats superi l'import dels saldos a ingressar de la resta d'entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats per al mateix període de liquidació, l'excés pot ser compensat en les declaracions liquidacions agregades que presentin amb posterioritat, sempre que no hagin transcorregut quatre anys comptats a partir de la presentació de la declaració liquidació individual en què s'origini l'excés.

No obstant això, el grup d'entitats pot optar per la devolució del saldo existent a favor seu quan resulti procedent en virtut del que disposa el capítol II del títol II d'aquesta Llei, sense que en aquest cas en pugui efectuar la compensació en declaracions liquidacions agregades posteriors, sigui quin sigui el període de temps transcorregut fins que la devolució es faci efectiva. Als empresaris o professionals que optin per aplicar el règim del grup no els és aplicable el que disposen els articles 45.dos i 46 d'aquesta Llei.

En cas que es deixi d'aplicar el règim especial del grup d'entitats i quedin quantitats pendents de compensació per a les entitats integrades en el grup, aquestes quantitats s'han d'imputar a les esmentades entitats proporcionalment al volum d'operacions de l'últim any natural en què el règim especial hagi estat aplicable, aplicant a aquest efecte el que disposa l'article 51 d'aquesta Llei.

3a Disposar, en els termes que per reglament estableixi el Govern de les Canàries, d'un sistema d'informació analítica basat en criteris raonables d'imputació dels béns i serveis adquirits a tercers i utilitzats directament o indirectament, totalment o parcialment, en la realització de les operacions a què es refereix l'article 58 septies.U. Aquest sistema ha de reflectir la utilització successiva dels esmentats béns i serveis fins a la seva aplicació final fora del grup.

El sistema d'informació ha d'incloure una memòria justificativa dels criteris d'imputació utilitzats, que han de ser homogenis per a totes les entitats del grup i mantenir-se durant tots els períodes en què sigui aplicable el règim especial, llevat que es modifiquin per causes raonables, que s'han de justificar en la mateixa memòria.

Aquest sistema d'informació s'ha de conservar durant el termini de prescripció de l'impost.

Cinc. En el cas que alguna de les entitats integrades en el grup d'entitats presenti una declaració liquidació extemporània, s'han d'aplicar els recàrrecs i interessos que, si s'escau, siguin procedents de conformitat amb l'article 27 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense que a aquests efectes tingui cap incidència el fet que s'hagi inclòs originàriament el saldo de la dita declaració liquidació, si s'escau, en una declaració liquidació agregada del grup d'entitats.

Quan la declaració liquidació agregada corresponent al grup d'entitats es presenti extemporàniament, els recàrrecs que estableix l'article 27 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'han d'aplicar sobre el resultat d'aquesta, i és responsable del seu ingrès l'entitat dominant. Les altres entitats del grup han de respondre solidàriament amb aquesta pels recàrrecs esmentats.

Sis. Les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats han de respondre solidàriament del pagament del deute tributari derivat d'aquest règim especial.

Set. No portar o conservar el sistema d'informació a què es refereix l'obligació 3a de l'apartat quatre es considera infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 2 per cent del volum d'operacions del grup.

Les inexactituds o omissions en el sistema d'informació a què es refereix l'obligació 3a de l'apartat quatre es consideren infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 10 per cent de l'import dels béns i serveis adquirits a tercers a què es refereixi la informació inexacta o omesa.

D'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 180 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les sancions previstes en els dos paràgrafs anteriors són compatibles amb les que siguin procedents per l'aplicació dels articles 191, 193, 194 i 195 de l'esmentada Llei. La imposició de les sancions establertes en aquest apartat impedeixen la qualificació de les infraccions tipificades en els articles 191 i 193 de la Llei esmentada com a greus o molt greus per la no-tenidoria, tenidoria incorrecta o no-conservació del sistema d'informació a què es refereix l'obligació 3a de l'apartat quatre.

L'entitat dominant és subjecte infractor pels incompliments de les obligacions específiques del règim especial del grup d'entitats. Les altres entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats responen solidàriament del pagament d'aquestes sancions.

Les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats han de respondre de les infraccions derivades dels incompliments de les seves pròpies obligacions tributàries.

Vuit. Les actuacions dirigides a comprovar el compliment adequat de les obligacions de les entitats que apliquin el règim especial del grup d'entitats s'entenen amb l'entitat dominant, com a representant del grup. Igualment, les actuacions es poden entendre amb les entitats dependents, que han d'atendre l'Administració tributària.

Les actuacions de comprovació o investigació realitzades a qualsevol entitat del grup d'entitats interrompen el termini de prescripció de l'impost referent al total d'entitats del grup des del moment en què l'entitat dominant en tingui coneixement formal.

Les actes i liquidacions que derivin de la comprovació d'aquest règim especial s'estenen a l'entitat dominant.

S'entén que s'hi dona la circumstància d'especial complexitat que preveu l'article 150.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan s'apliqui aquest règim especial.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, que queda redactat en els termes següents:

«1. Queden subjectes a les obligacions establertes en aquesta Llei:

- a) Les entitats de crèdit.
- b) Les entitats asseguradores autoritzades per operar en el ram de vida i els corredors d'assegurances quan actuïn en relació amb assegurances de vida o altres serveis relacionats amb la inversió.
- c) Les societats i agències de valors.
- d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les societats d'inversió col·lectiva la gestió de les quals no estigui encomanada a una societat gestora.
- e) Les entitats gestores de fons de pensions.
- f) Les societats gestores de cartera.
- g) Les societats gestores d'entitats de capital de risc i les societats de capital de risc la gestió de les quals no estigui encomanada a una societat gestora.

- h) Les societats de garantia recíproca.
- i) Les societats emissores de targetes de crèdit.
- j) Les persones físiques o jurídiques que exercixin activitat de canvi de moneda o gestió de transferències, amb inclusió de les activitats de gir o transferència internacional realitzades pels serveis postals.

S'entenen compreses entre les anteriors les persones o entitats estrangeres que, a través de sucursals o mitjançant prestació de serveis sense establiment permanent, desenvolupin a Espanya activitats d'igual naturalesa a les de les persones o entitats anteriorment esmentades.

Els subjectes obligats també queden sotmesos a les obligacions establertes en aquesta Llei respecte a les operacions realitzades a través d'agents o altres persones físiques o jurídiques que actuïn com a intermediaris d'aquells.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifica l'apartat 2 de l'article 44 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, que queda redactat de la manera següent:

«2. La competència normativa es pot exercir o bé en tots els productes gravats, o bé només en alguns d'aquests.

Quan es tracti de gasoil d'ús general, les comunitats autònomes poden no exercir, en tot o en part, la competència normativa en relació amb el gasoil al qual resulti aplicable la devolució de l'impost sobre hidrocarburs establerta a l'article 52 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials. En aquest cas, la no-aplicació total o parcial del tipus de gravamen autonòmic ha de revestir la forma de devolució parcial de l'impost prèviament satisfet respecte al referit gasoil, en els termes que estableixi la normativa reguladora de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs. En aquest cas la comunitat autònoma ha de fixar el tipus de devolució, d'un import que no pot excedir l'import del tipus de gravamen autonòmic al qual hagi tributat el gasoil esmentat.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social i fixació de normes complementàries.*

U. Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'introdueixen les modificacions següents a l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

1. Queda derogat el paràgraf e) de l'apartat 1 del número sis.

2. S'hi introdueix un número sis bis amb la redacció següent:

«Sis bis. Devolució de les quotes corresponents a l'aplicació del tipus autonòmic respecte al gasoil d'ús professional.

1. a) Les comunitats autònomes que hagin fixat un tipus de gravamen autonòmic per al gasoil d'ús general poden no aplicar aquest tipus en tot o en part, en les condicions establertes en aquest número, al gasoil d'ús general que hagi estat utilitzat com a carburant en el motor dels vehicles descrits a l'apartat 3 següent i respecte al qual sigui aplicable la devolució de l'impost sobre hidrocarburs regulada a l'article 52

bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

b) La no-aplicació de l'esmentat tipus a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de portar a terme mitjançant la devolució total o parcial de les quotes de l'impost satisfetes o suportades per la seva aplicació al referit gasoil.

2. Els beneficiaris de la devolució són els titulars dels vehicles esmentats a l'apartat 3 següent.

3. Els vehicles a què es refereixen els apartats 1 i 2 són els següents:

a) Els vehicles de motor o conjunts de vehicles acoblats destinats exclusivament al transport de mercaderies per carretera, per compte d'altri o per compte propi, i amb un pes màxim autoritzat igual o superior a 7,5 tones.

b) Els vehicles de motor destinats al transport de passatgers, regular o ocasional, inclosos en les categories M2 o M3 de les establertes a la Directiva 70/156/CEE del Consell, de 6 de febrer de 1970, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'homologació dels vehicles de motor i dels seus remolcs.

c) Els taxis. A aquests efectes s'entén per taxi el turisme destinat al servei públic de viatgers sota llicència municipal i proveït d'aparell taxímetre.

4. Els titulars dels vehicles esmentats a l'apartat anterior s'han de trobar en possessió del corresponent títol administratiu que habiliti, si s'escau, per a l'exercici de l'activitat, d'acord amb el que preveuen la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i la seva normativa de desplegament. Igualment, els titulars han d'estar en possessió dels permisos i autoritzacions necessaris per a l'exercici de la seva activitat que hagin d'expedir les autoritats autonòmiques o locals.

Quan es tracti de titulars no residents en el territori espanyol amb residència o establiment permanent a la resta del territori de la Unió Europea, s'han de trobar en possessió de les autoritzacions administratives que estableixi la normativa del respectiu Estat membre per a l'exercici de l'activitat corresponent.

5. La base de la devolució està constituïda pel volum de gasoil que hagi adquirit l'interessat en cada comunitat autònoma i destinat a la seva utilització com a carburant en els vehicles esmentats a l'apartat 3 anterior, expressat en milers de litres.

6. a) El tipus de la devolució el fixa la comunitat autònoma, s'expressa en euros per 1.000 litres i el seu import no ha d'excedir el del tipus autonòmic establert per al gasoil d'ús general.

b) La quantia màxima de la devolució a percebre no ha d'excedir de la que correspondria a 50.000 litres per vehicle i any, llevat que es tracti de taxis, cas en què la quantia màxima de la devolució no ha d'excedir la que correspondria a 5.000 litres per taxi i any. Aquests límits s'han de fraccionar, si s'escau, d'acord amb el que preveu l'apartat 6 de l'article 52 bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

7. El procediment per a la pràctica de la devolució l'ha d'establir la comunitat autònoma i pot comprendre, entre altres, els aspectes següents:

a) L'obligació que els interessats s'inscriguin en un registre específic i que presentin declaracions tributàries que ingloguin de les dades de la seva activitat que siguin rellevants per a la gestió i comprovació de la devolució.

b) L'obligació que els interessats utilitzin mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil respecte del qual sol·licitin la devolució. En els casos en què s'estableixi, la utilització obligatòria de mitjans de pagament específics per a l'adquisició del gasoil res-

pecte del qual se sol·liciti la devolució té la consideració de declaració tributària per mitjà de la qual se sol·licita la devolució.

c) L'obligació, per a les entitats emissores dels esmentats mitjans de pagament específics i per als venedors de gasoil que els acceptin, de proporcionar a l'Administració Tributària la informació derivada de la utilització d'aquests pels sol·licitants de la devolució.

Dos. Mentre les funcions inherents a la gestió de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs continuïn sent exercides per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, la devolució de l'impost a què es refereix l'apartat sis bis de l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, l'ha de practicar l'esmentada Agència pel procediment que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Tres. Les comunitats autònomes que estableixin un tipus impositiu autonòmic per al gasoil d'ús general que excedeixi els 24 euros per 1.000 litres i que estableixin la devolució de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs a què es refereix el número sis bis de l'article 9 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, han de percebre una compensació de l'Estat en la forma que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

L'import d'aquesta compensació ha de ser igual al resultat de multiplicar els milers de litres que hagin constituït la suma de les bases de la referida devolució en la respectiva comunitat autònoma durant l'any 2007 per un import en euros igual al resultat de restar 24 de l'import del tipus de la devolució fixat per la comunitat autònoma que hagi resultat aplicable a les esmentades bases.»

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

20846 *REIAL DECRET 1332/2006, de 21 de novembre, pel qual es regulen les especificacions i condicions per a l'ús del document únic electrònic (DUE) per a la constitució i posada en marxa de societats de responsabilitat limitada mitjançant el sistema de tramitació telemàtica.* («BOE» 286, de 30-11-2006.)

L'experiència adquirida en la gestió del sistema de tramitació telemàtica de la societat limitada nova empresa permet ampliar aquest sistema de constitució telemàtica a altres formes societàries diferents.

Aquesta possibilitat ja apareix prevista a la disposició addicional vuitena de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, introduïda per la Llei 7/2003, d'1 d'abril, de la societat limitada nova empresa, que preveu

que s'estableixin per reglament les especificacions i condicions per a l'ús del document únic electrònic (DUE) per a la constitució de qualsevol forma societària.

La principal especialitat de la regulació que conté el present Reial decret es fonamenta en la diferent regulació de la denominació de la societat, ja que no hi ha per a aquesta forma societària els límits que estableix l'article 131 de la Llei 2/1995, de 23 de març, i, consegüentment, és possible que els socis optin per una denominació subjectiva o raó social, o per una denominació objectiva. Aquesta denominació social es pot obtenir pels mitjans legalment establerts.

En virtut d'això, a proposta dels ministres de Justícia i d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 de novembre de 2006,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació de la disposició.*

1. Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret la regulació de les especificacions i condicions per a l'ús del DUE, als efectes de la constitució i posada en marxa de societats de responsabilitat limitada.

2. Les disposicions que conté aquest Reial decret no alteren les normes relatives a la tramitació administrativa no telemàtica per a la constitució i posada en marxa de les societats a les quals fa referència l'apartat anterior.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici de l'ús i l'aplicació de les tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics que en matèria de signatura i enviament de documents puguin establir les diferents administracions públiques i els organismes públics i entitats vinculades o dependents d'aquestes.

Article 2. *Obtenció de la reserva de denominació.*

Els qui vulguin constituir una societat de responsabilitat limitada prèviament han d'obtenir una certificació negativa de denominació d'acord amb el que estableix el Reglament del registre mercantil. Aquesta certificació també es pot obtenir en els termes que preveu l'article 140.4 de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada. Així mateix, ha de presentar aquesta certificació, dins del període de vigència de la corresponent reserva temporal de denominació, davant el punt d'assessorament i inici de tramitació (PAIT) i davant el notari autoritzant de l'escriptura de constitució.

CAPÍTOL II

Document únic electrònic (DUE)

Article 3. *Naturalesa i contingut del DUE.*

1. El DUE és un instrument de naturalesa telemàtica que regula el Reial decret 682/2003, de 7 de juny, pel qual es regula el sistema de tramitació telemàtica a què es refereixen l'article 134 i la disposició addicional vuitena de la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, en el qual es poden incloure totes les dades referents a la societat de responsabilitat limitada que, d'acord amb la legislació aplicable, s'han de remetre als registres jurídics i les administracions públiques competents per a la constitució de la societat i per al compliment de les obligacions en matèria tributària i de seguretat social inherents a l'inici de la seva activitat, sempre que aquests es remetin per mitjans telemàtics.

2. El DUE conté dos tipus de dades:

a) Dades bàsiques, que s'han d'emplenar en el moment que s'inicia la tramitació i que són, per a la societat de res-